

Arrest

nr. 265 609 van 16 december 2021
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. KEULEN
Koningin Astridlaan 77
3500 HASSELT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 1 oktober 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 14 september 2021 tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en tot het opleggen van een inreisverbod.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 november 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2021.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter, M. EKKA .

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat J. KEULEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers moeder dient, samen met verzoeker, op 5 maart 1992 een aanvraag gezinshereniging in bij de Belgische diplomatieke diensten in Marokko, in functie van hun legaal in België verblijvende echtgenoot/vader. Zij worden in het bezit gesteld van een visum.

1.2. Verzoeker en diens moeder komen op 28 december 1992 op het Belgisch grondgebied aan. Zij werden ingeschreven in het vreemdelingenregister en staan, na een aanvraag om machtiging tot vestiging, sedert 14 maart 1996 ingeschreven in het bevolkingsregister.

1.3. Verzoekers uitgebreide gerechtelijke antecedenten kunnen worden gelezen in de bestreden beslissingen.

1.4. De staatssecretaris voor Asiel en Migratie neemt op 14 september 2021 beslissingen tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en tot het opleggen van een inreisverbod. Deze beslissingen, die thans worden bestreden, luiden als volgt:

*"Mijnheer
[...]*

Krachtens artikel 22 § 1, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf en wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen, tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen, het bevel om het grondgebied te verlaten treedt in werking van zodra u voor de gerechtelijke instanties voldaan heeft krachtens artikel 74/14 § 3, eerste lid, 3°, wordt u geen termijn voor vrijwillig vertrek toegestaan, om de volgende redenen:

Uw vader (A.A., geboren te Tamsia in 1964, nationaliteit: Marokko) kwam op 23.11.1976 naar België. Hij werd op 24.01.1977 ingeschreven in het vreemdelingenregister en op 01.03.1985 in het bevolkingsregister. Op 16.07.1987 trad uw vader te T.T.E. (Marokko) in het huwelijk met uw moeder (E.C.K., geboren te Essaouira [in 1962], van Belgische nationaliteit sinds 27.04.2009).

Op 05.03.1992 diende uw moeder, voor haar en voor u, een aanvraag tot gezinshereniging met uw vader in bij het Consulaat van België te Agadir. De aanvraag werd goedgekeurd en jullie werden in het bezit gesteld van een visum voor de Benelux (nr. 924/92) geldig van 09.12.1992 tot en met 08.03.1993. Op 28.12.1992 kwamen jullie in België aan. Op 25.01.1993 meldden jullie zich bij de gemeente Houthalen-Helchteren. Op 17.02.1994 werden jullie ingeschreven in het vreemdelingenregister.

Op 15.02.1995 diende uw moeder, voor haar en voor u, een 'Aanvraag om machtiging tot vestiging' in bij de dienst burgerzaken-bevolking van de gemeente Houthalen-Helchteren.

Sinds 14.03.1996 bent u ingeschreven in het bevolkingsregister.

Op 31.05.2006 werd u door de Jeugdrechtbank van Hasselt ondertoezichtstelling geplaatst uit hoofde van opzettelijke slagen en verwondingen met als gevolg ziekte of arbeidsongeschiktheid, gepleegd op een minderjarige of op een persoon die uit hoofde van zijn lichaams- of geestestoestand niet bij machte was om in zijn onderhoud te voorzien.

De Correctionele Rechtbank van Hasselt veroordeelde u op 09.06.2009 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 1 jaar met uitstel voor een termijn van 2 jaar daar u zich schuldig had gemaakt aan afpersing met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, wapens of op wapens gelijkende voorwerpen werden gebruikt of getoond, of u deed geloven dat u gewapend was, het geweld of de bedreiging een blijvende fysische of psychische ongeschiktheid tot gevolg gehad hebbende, namelijk een som geld van 60 euro. Feit gepleegd op 05.08.2008.

De Politierechtbank van Hasselt veroordeelde u, bij verstek, op 13.06.2012 tot een geldboete van 50 euro (x5,5 = 275 euro) (vervangende gevangenisstraf: 8 dagen) voor het veroorzaken van een verkeersongeval dat onopzettelijke slagen en verwondingen tot gevolg had en tot een geldboete van 50 euro (x5,5 = 275 euro) (vervangend rijverbod: 8 dagen) voor het niet respecteren van de gebruikersvoorwaarden van het voorlopig rijbewijs/scholingsbewijs.

Op 23.07.2012 werd u opgesloten onder aanhoudingsmandaat in de gevangenis van Hasselt uit hoofde van poging tot wanbedrijf en diefstal met braak, inklimming of valse sleutels.

Op 24.08.2012 werd het aanhoudingsmandaat d.d. 23.07.2012 onder voorwaarden opgeheven.

De Politierechtbank van Leuven veroordeelde u, bij verstek, op 08.03.2013 tot een geldboete van 250 euro (x6 = 1.500 euro) (vervangend rijverbod: 30 dagen) voor inbreuken op de vervallenverklaring van het recht tot sturen.

De Politierechtbank van Hasselt veroordeelde u, bij verstek, op 02.10.2013 tot een geldboete van 200 euro (x6 = 1.200 euro) (vervangend rijverbod: 30 dagen) (verlies van recht tot sturen: 1 maand van alle categorieën) voor het besturen van een motorvoertuig, zonder houder te zijn van een rijbewijs/voorlopige rijbewijs/scholingsbewijs.

Op 26.11.2013 werd u opgesloten in de gevangenis van Hasselt uit hoofde van een verstekvonnis d.d. 30.10.2013. U tekende verzet aan en u werd op 04.12.2013 vrijgesteld.

Op 07.12.2013 werd u opgesloten onder aanhoudingsmandaat in de gevangenis van Hasselt uit hoofde van diefstal met braak, inklimming of valse sleutels.

Op 10.12.2013 werd het aanhoudingsmandaat d.d. 07.12.2013 opgeheven.

De Correctionele Rechtbank van Hasselt veroordeelde u op 18.12.2013 in staat van wettelijke herhaling (op verzet tegen verstekvonnis d.d. 30.10.2013) tot een werkstraf van 180 uren (vervangende gevangenisstraf: 15 maanden) daar u zich schuldig had gemaakt aan diefstal met braak, inklimming of valse sleutels, namelijk een laptop. Feit gepleegd op 18.07.2012. (De werkstraf werd gedeeltelijk uitgevoerd - blijft 398 dagen).

Op 11.01.2014 werd u opgesloten onder aanhoudingsmandaat in de gevangenis van Hasselt uit hoofde van diefstal met braak, inklimming of valse sleutels.

Vanaf 12.03.2014 mocht u het aanhoudingsmandaat d.d. 11.01.2014 onder elektronisch toezicht ondergaan.

Op 09.04.2014 werd er u een voorlopige invrijheidstelling toegekend.

Op 12.05.2014 werd u opgesloten onder aanhoudingsmandaat in de gevangenis van Hasselt uit hoofde van diefstal met braak, inklimming of valse sleutels.

De Correctionele Rechtbank van Hasselt veroordeelde u op 27.08.2014 in staat van wettelijke herhaling tot een werkstraf van 210 uren (vervangende gevangenisstraf: 18 maanden) daar u zich schuldig had gemaakt aan diefstal met braak, inklimming of valse sleutels, namelijk 5 gouden kettingen, een gouden armband, een horloge, een ring, een dasspeld en een paar oorbellen (feit gepleegd in de nacht van 23 op 24.07.2013); een zilveren halsketting en een goudkleurige oorbel (feit gepleegd op 02.11.2013); een dameshorloge Omega en vreemde munten ter waarde van ongeveer 200 euro (feit gepleegd op niet nader gekende datum tussen 21.11.2013 en 26.11.2013); 4 paar gouden oorbellen (feit gepleegd op 07.12.2013); 50 euro (feit gepleegd in de nacht van 8 op 09.01.2014); 120 euro, een portefeuille met 70 euro en kopies van een rijbewijs en een identiteitskaart (feit gepleegd op niet nader gekende datum tussen 22.04.2014 en 25.04.2014); aan diefstal, namelijk een portemonnee met rijbewijs, identiteitskaart en 80 euro (feit gepleegd op 11.01.2014) en aan 3 pogingen tot diefstallen met braak, inklimming of valse sleutels (feit gepleegd op 11.01.2014).

Op 27.08.2014 werd u vrijgesteld in toepassing van artikel 33 van de wet op de voorlopige hechtenis.

De Correctionele Rechtbank van Hasselt veroordeelde u op 23.12.2014 in staat van wettelijke herhaling tot een definitief geworden gevangenisstraf van 6 maanden daar u zich schuldig had gemaakt aan mondelinge bedreiging met een aanslag op personen of op eigendommen tegen een hoofdinspecteur van de lokale politie Houthalen- Helchteren, namelijk door te roepen: "wacht maar, ik weet jou wel te vinden, als jij zo verder doet!" (feit gepleegd op 02.05.2013); aan bedreiging door gebaren of zinnbeelden met een aanslag op personen of op eigendommen tegen twee hoofdinspecteurs van de lokale politie Houthalen-Helchteren, namelijk door het dreigen met de vuisten (feiten gepleegd op 02.05.2013 en op 03.05.2013) en aan smaad door woorden, daden, gebaren of bedreigingen tegen twee hoofdinspecteurs van de lokale politie Houthalen-Helchteren, namelijk door het roepen: "jij bent een vuile dief, jij bent mij aan het naaien, amateur, ik vind u nog wel!" (feiten gepleegd op 02.05.2013 en op 03.05.2013).

Op 12.02.2015 meldde u zich aan bij de gevangenis van Hasselt ten gevolge van uw veroordeling d.d. 23.12.2014. Diezelfde dag werd u een onderbreking van de strafuitvoering toegekend.

Op 16.02.2015 werd u opgesloten onder aanhoudingsmandaat in de gevangenis van Hasselt uit hoofde van inbreuk op de wetgeving inzake drugs.

De Correctionele Rechtbank van Hasselt veroordeelde u op 16.04.2015 in staat van wettelijke herhaling (op verzet tegen vonnis d.d. 08.01.2015) tot een definitief geworden gevangenisstraf van 12 maanden met probatie- uitstel voor een termijn van 3 jaar daar u zich schuldig had gemaakt aan verdovende middelen te hebben in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, namelijk cannabis en cocaïne (feit gepleegd op niet nader te bepalen data tussen 01.04.2013 en 12.10.2013, het laatste feit gepleegd zijnde op 11.10.2013).

Het Hof van Beroep van Antwerpen veroordeelde u op 29.07.2015 (op beroep tegen vonnis d.d. 28.05.2015) tot een definitief geworden gevangenisstraf van 24 maanden daar u zich schuldig had gemaakt aan verdovende middelen te hebben in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, namelijk cannabis en cocaïne (feit gepleegd op niet nader te bepalen data tussen 01.08.2014 en 14.02.2015, onder meer op 29.12.2014).

Bij vonnis d.d. 23.06.2017 werd u door de Strafvuistvoeringsrechtbank van Antwerpen (hierna: SURB) een voorwaardelijke invrijheidstelling toegekend met een proeftijd tot 28.06.2022. Deze voorwaardelijke invrijheidstelling kende een daadwerkelijke aanvang op 29.06.2017.

Op 22.05.2018 werd u opgesloten onder aanhoudingsmandaat in de gevangenis van Hasselt uit hoofde van doodslag en poging tot misdaad.

Op 10.08.2018 werd u een voorwaardelijke invrijheidstelling toegekend.

De Politierechtbank van Limburg - afdeling Hasselt veroordeelde u op 17.05.2019 tot een geldboete van 200 euro (x8 = 1.600 euro) (vervangend rijverbod: 60 dagen) (verlies van recht tot sturen: 1 maand van alle categorieën met examens: medisch en psychologisch) voor andere stoffen die de rijvaardigheid beïnvloeden.

De Politierechtbank van Limburg - afdeling Hasselt veroordeelde u, bij verstek, op 06.11.2019 tot een geldboete van 25 euro (x8 = 200 euro) (vervangend rijverbod: 15 dagen) voor politie van het wegverkeer en van het gebruik van de openbare weg: veiligheidsgordel/dragen veiligheidsgordel.

De Politierechtbank van Limburg - afdeling Beringen veroordeelde u op 07.01.2021 tot een geldboete van 400 euro (x8 = 3.200 euro) (vervangend rijverbod: 120 dagen) (verlies van recht tot sturen: 3 maanden van alle categorieën met examens: theoretisch, praktisch, medisch en psychologisch) voor andere stoffen die de rijvaardigheid beïnvloeden (herhaling).

Het Hof van Beroep van Antwerpen veroordeelde u op 18.03.2021 (op beroep tegen vonnis d.d. 17.01.2020) tot een definitief geworden gevangenisstraf van 40 maanden in staat van wettelijke herhaling, ontsette u voor een periode van 5 jaar van het kiesrecht overeenkomstig artikel 33bis van de Strafwet daar u zich schuldig had gemaakt aan bedreiging door gebaren of zinnebeelden met een aanslag op personen of eigendommen tegen 4 personen en aan opzettelijke verwondingen of slagen die een ziekte of een arbeidsongeschiktheid tot gevolg hebben gehad (feiten gepleegd op 20.05.2018).

Op 23.04.2021 werd u, na zelfaanbod, opgesloten in de gevangenis van Hasselt uit hoofde van uw veroordeling d.d. 18.03.2021.

Op 25.06.2021 werd de voorwaardelijke invrijheidstelling, die u bij beslissing van de SURB d.d. 23.06.2017 werd toegekend, herroepen. U pleegde namelijk op 20.05.2018 feiten tijdens de proeftijd. Het strafresistant werd bepaald op 696 dagen.

Sinds u in België verblijft, werd u reeds zesmaal veroordeeld door de Politierechtbank, vijfmaal door de Correctionele Rechtbank en tweemaal door het Hof van Beroep. U was nog maar net 17 jaar toen u in aanraking kwam met de Jeugdrechtbank. De maatregel opgelegd door de Jeugdrechtbank had tot doel om ervoor te zorgen dat u in de toekomst op het rechte pad zou blijven en dat u tot het besef zou komen dat uw crimineel gedrag onaanvaardbaar was. Het is duidelijk dat u de geboden kans van de Jeugdrechtbank niet gegrepen heeft. De gedragingen die aan uw strafrechtelijke veroordelingen ten

grondslag liggen zijn van zodanige aard dat hieruit alleen al reeds voortvloeit dat u een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vormt. Gelet op uw talrijke veroordelingen wordt vastgesteld dat u niet de intentie vertoont om uw gedrag te verbeteren. Het feit dat u de neiging vertoont uw gedrag verder te zetten, kan een maatregel, gestoeld op openbare orde, verantwoorden (HvJ 22 mei 2012, C-348/09, P I).

De Correctionele Rechtbank van Hasselt veroordeelde u op 09.06.2009 tot een gevangenisstraf van 1 jaar met uitstel voor een termijn van 2 jaar omdat u zich op 05.08.2008 schuldig had gemaakt aan afpersing van een som geld van 60 euro en dit met verzwarende omstandigheden. Het gepleegde feit wijst op een gebrek aan respect voor andermans integriteit en eigendom. U streefde louter snel winstbejag na en hield geen rekening met andermans eigendomsrechten. De rechtbank hield rekening met het zeer ernstig karakter van het gepleegde feit, doch ook met het feit dat u blijkens de resultaten van het maatschappelijk onderzoek duidelijk tot inkeer zou gekomen zijn. Het voordeel van uitstel werd u verleend in de hoop dat u dergelijke feiten in de toekomst niet meer zou plegen.

De Correctionele Rechtbank van Hasselt veroordeelde u op 18.12.2013 in staat van wettelijke herhaling tot een werkstraf van 180 uren (vervangende gevangenisstraf: 15 maanden) omdat u op 18.07.2012 een laptop had gestolen door middel van braak. De werkstraf werd slechts gedeeltelijk uitgevoerd (blijft 398 dagen). Uw handelingen wijzen op een laakbare ingesteldheid waarbij geen enkel respect wordt getoond voor andermans eigendom.

De Correctionele Rechtbank van Hasselt veroordeelde u op 27.08.2014 in staat van wettelijke herhaling tot een werkstraf van 210 uren (vervangende gevangenisstraf: 18 maanden). Met dit vonnis werden meerdere diefstallen, al dan niet met verzwarende omstandigheden, bestraft. In de nacht van 23 op 24.07.2013 pleegde u een diefstal met braak, inklimming of valse sleutels, namelijk 5 gouden kettingen, een gouden armband, een horloge, een ring, een dasspeld en een paar oorbellen; op 02.11.2013 een zilveren halsketting en een goudkleurige oorbel; op niet nader gekende datum tussen 21.11.2013 en 26.11.2013 een dameshorloge Omega en vreemde munten ter waarde van ongeveer 200 euro; op 07.12.2013 4 paar gouden oorbellen; in de nacht van 8 op 09.01.2014 50 euro; op niet nader gekende datum tussen 22.04.2014 en 25.04.2014 120 euro, een portefeuille met 70 euro en kopies van een rijbewijs en een identiteitskaart. Op 11.01.2014 stal u een portemonnee met rijbewijs, identiteitskaart en 80 euro en probeerde u daarbovenop nog 3 diefstallen met braak, inklimming of valse sleutels te plegen. U werd reeds veroordeeld voor gelijkaardige feiten en had hieruit duidelijk geen lering getrokken. De omstandigheden en de bijzondere ernst van de feiten getuigen wederom van een totaal gebrek aan respect voor andermans eigendom en dragen bij tot het algehele onveiligheidsgevoel.

De Correctionele Rechtbank van Hasselt veroordeelde u op 23.12.2014 in staat van wettelijke herhaling tot een gevangenisstraf van 6 maanden. Op 02.05.2013 maakte u zich schuldig aan mondelinge bedreiging tegen hoofdinspecteur R.H., namelijk door te roepen: "wacht maar, ik weet jou wel te vinden, als jij zo verder doet". Op 02.05.2013 en op 03.05.2013 bedreigde u hoofdinspecteur R.H. en hoofdinspecteur M.S. U zwaaide namelijk constant met de vuisten aan het loket alwaar beide agenten aanwezig waren. Op 02.05.2013 en op 03.05.2013 pleegde u ook het misdrijf van smaad tegen R.H. en M.S., namelijk door het roepen: "jij bent een vuile dief, jij bent mij aan het naaien, amateur, ik vind u nog wel". Deze bedreigingen veroorzaakten bij de inspecteurs een ernstige vrees voor een aanslag op hun persoon. U had duidelijk de bedoeling om bij de inspecteurs gevoelens van vrees te doen ontstaan. Het was duidelijk uw bedoeling om oneerbiedig te zijn en hen te kwetsen. Geweld en bedreigingen t.a.v. de politie kan onder geen beding worden getolereerd. Dit wijst op een gebrek aan respect zowel voor andermans fysieke integriteit als voor de samenleving in zijn geheel, daar politiemensen dag in dag uit in de weer zijn om onze samenleving te ordenen, veiliger te maken en de burgers te beschermen. U had de bedoeling om de politie belachelijk te maken door deze smadelijke uitlatingen.

De Correctionele Rechtbank van Hasselt veroordeelde u op 16.04.2015 in staat van wettelijke herhaling tot een gevangenisstraf van 12 maanden met probatie-uitstel voor een termijn van 3 jaar. Op niet nader te bepalen data tussen 01.04.2013 en 12.10.2013 maakte u zich schuldig aan bezit en verkoop van cannabis en cocaïne. Deze feiten hadden hoofdzakelijk betrekking op uw persoonlijk gebruik en niet in het verhandelen. Deze feiten zijn ernstig. Drugs leiden tot randcriminaliteit en maatschappelijke overlast. Het gebruik van drugs houdt bijzondere gevaren in voor de volksgezondheid. U bekommerde zich niet over de negatieve gevolgen van drugs op de gebruikers en de maatschappij.

Het Hof van Beroep van Antwerpen veroordeelde u op 29.07.2015 tot een gevangenisstraf van 24 maanden daar u zich schuldig had gemaakt aan bezit en verkoop van cannabis en cocaïne (feit

gepleegd op niet nader te bepalen data tussen 01.08.2014 en 14.02.2015, onder meer op 29.12.2014). Ingevolge het sluiten van café Saz en VZW Sultan in de wijk Meulenberg wegens vaststellingen inzake verkoop van verdovende middelen werd door de verbalisanten vastgesteld dat de handel in verdovende middelen zich verplaatst had naar de omgeving van voetbalpleinen van voetbalclub "De Eendracht", meer bepaald naar de parking van de voetbalclub, eveneens gelegen in voormelde woonwijk. De cel overlast van de politiezone "Midlim" voerde 24 controles uit in de omgeving van de parking van voetbalclub "Eendracht" waarvan er 21 positief waren. Er werd, na het bekomen van een machtiging daartoe, overgegaan tot observatie van voornoemde parking in de periode tussen 11.12.2014 en 11.01.2015, meer bepaald op 12, 20 en 29.12.2014 en op 10.01.2015. Tijdens de uitvoering van voormelde observaties werden meerdere drugstransacties vastgesteld waarbij u en de andere beklaagden allen in beeld kwamen als verkopers van verdovende middelen, meer bepaald cannabis en cocaïne. De rechter oordeelde dat een gevangenisstraf van 24 maanden een juiste en afdoende bestraffing vormde rekening houdende met de aard en de omvang van de feiten; uw rol en aandeel. U werd ingeschat als een verslaafde drugsdealer die zijn drugs geleverd kreeg van bovendalers die ervoor zorgde dat zij zelf niet in beeld kwamen; het winst oogmerk; de aard van de feiten die een gevaar voor de volksgezondheid opleverden en grote overlast aan de buurt; uw reeds gevulde strafregister waardoor u van de gunst van het uitstel van de tenuitvoerlegging van de straf niet meer kon genieten en het gegeven dat u uit uw vroegere veroordelingen blijkbaar geen lering had getrokken. Drugs zijn niet enkel schadelijk voor de gebruikers doch brengen tevens overlast en randcriminaliteit met zich mee. Drugs kunnen specifiek niet worden getolereerd in publieke plaatsen. Het lijdt geen twijfel dat drugs in het algemeen een ernstige bedreiging vormen voor de volksgezondheid en de veiligheid binnen de samenleving. De handel in verdovende middelen brengt de gezondheid en de levenskwaliteit van gebruikers ernstig in gevaar. Bovendien doet de aanwezigheid van drugs in de samenleving afbreuk aan de openbare rust en veiligheid doordat een deel van de druggebruikers misdrijven pleegt om het eigen gebruik te financieren of onder invloed van drugs strafbare feiten pleegt. Het is duidelijk dat het financiële voordeel het leidmotief was van uw wederrechtelijk handelen en dat u zich niet bekommerde over de nefaste gevolgen van drugs op de gezondheid van de afnemers, zowel op fysiek als psychische vlak. De maatschappelijke impact van druggerelateerde feiten werd reeds herhaaldelijk benadrukt door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM). Het EHRM heeft gesteld dat Staten, gelet op de vernietigende effecten van drugs op mensenlevens, in beginsel gerechtigd zijn doortastend op te treden tegen personen die actief betrokken zijn bij de verspreiding ervan. Het EHRM beschouwt het dealen van drugs als een ernstige verstoring van de openbare orde en een ondermijning van de gezondheid van anderen (EHRM 19 februari 1998, Dalia t. Frankrijk, EHRM 30 november 1999, Baghli t. Frankrijk; EHRM 11 juli 2002, Amrollahi t. Denemarken; EHRM 10 juli 2003, Benhebba t. Frankrijk).

Het ging van kwaad naar erger. Op 18.03.2021 werd u wederom veroordeeld door het Hof van Beroep van Antwerpen, ditmaal tot een gevangenisstraf van 40 maanden in staat van wettelijke herhaling. Bovendien werd u voor een periode van 5 jaar ontzet van het kiesrecht overeenkomstig artikel 33bis van de Strafwet. Op 20.05.2018 bedreigde u 4 personen en reed u gedurende 200 meter verder terwijl één van deze personen aan het open raam van uw voertuig hing. Het betrof hier een totaal uit de hand gelopen incident tussen u en groepje jongeren, waarvan enkelen aan u teken hadden gedaan om uw rijgedrag aan te passen en uw snelheid te minderen. U nam dit niet en bracht uw voertuig ter hoogte van deze jongeren tot stilstand; u stapte vervolgens naar deze jongeren toe en ging hevig tekeer. Hierna stapte u opnieuw in uw voertuig, reed een beetje vooruit, om vervolgens achteruit te rijden in de richting van de jongeren. Niemand werd echter aangereden omdat de jongeren tijdig konden ontkomen aan uw voertuig. Toen u wegreed liep één van de jongeren uw voertuig achterna, waarna zich opnieuw eenzelfde scenario afspeelde: u reed opnieuw met uw voertuig achteruit, in de richting van de jongeren. Uw voertuig kwam daarbij tot stilstand tegen een boom. Andermaal werd geen van de jongeren aangereden, omdat ze zich achter het boom bevonden. Het staat zonder meer vast dat u tot tweemaal toe met uw voertuig achterwaarts in de richting van een groep jongeren reed met de bedoeling om hen te verwonden en om hen schrik aan te jagen en te doen vrezen voor hun leven. Uw gedragingen waren onmiskenbaar ernstig en van aard dat bij de jongeren de overtuiging werd gewekt dat zij een ernstig gevaar liepen en hun fysieke integriteit op ernstige wijze in het gedrang was. De feiten zijn uitermate ernstig. Het door u gestelde gedrag getuigt van een totaal gebrek aan respect voor andermans fysieke en psychische integriteit. Geconfronteerd met gevoelens van frustratie en woede, naar aanleiding van een opmerking aangaande overdreven snelheid, haalde u dreigend en gewelddadig uit naar een groepje jongeren. U ging daarbij uitermate dierst te keer en reed met uw voertuig tweemaal naar het groepje jongeren toe, met als dierst hoogtepunt het gedurende bijna 200 meter vooruit blijven rijden terwijl één van de jongeren aan het open raam van uw voertuig hing. Dergelijke handelingen, welke getuigen van een agressieve en gevaarlijke ingesteldheid, zijn maatschappelijk totaal onaan-

vaardbaar. U pleegde voorgaande feiten tijdens uw proeftijd. U ging nochtans eenmaal per maand naar de justitieassistent en naar de psycholoog. Op 25.06.2021 werd de voorwaardelijke invrijheidstelling, die u bij beslissing van de SURB d.d. 23.06.2017 werd toegekend, dan ook herroepen.

Zoals supra reeds vermeld, zijn de gedragingen die aan uw strafrechtelijke veroordelingen ten grondslag liggen van zodanige aard dat hieruit reeds voortvloeit dat u een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vormt. U verklaarde in uw hoorrecht dat u vroeger fouten en verkeerde beslissingen maakte; dat u sinds 2017 uw leven over een andere boeg gooide; dat u de laatste 4 jaar hard werkte om uw leven te beteren en dat u zichzelf hebt aangegeven voor de feiten uit 2018. Dat de feiten dateren van 20.05.2018; dat u zichzelf meldde bij de gevangenis om uw huidige straf uit te zitten en dat uw proeftijd gedurende 325 dagen goed verlopen is betekent niet dat u niet langer een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving. Er is sprake van een reeks van 'delicten, oplopend in ernst. Eerdere veroordelingen hebben geen gedragsverbetering bewerkstelligd. U had ervoor kunnen kiezen uw leven over een andere boeg te gooien, maar u herviel telkens. Dat u in de periode tussen 20.05.2018 en 23.04.2021 niet meer betrappt werd op het plegen van nieuwe feiten betekent niet noodzakelijk dat er sprake zou zijn van schuldbesef of -inzicht, spijt of een duidelijke gedragswijziging. Er werd u op 10.08.2018 een voorwaardelijke voorlopige invrijheidstelling toegekend in afwachting van een veroordeling. Het was dan ook in uw eigen belang dat u zich zou gedragen en onder de radar zou blijven daar betrapping op het plegen van nieuwe feiten ongetwijfeld ernstige gevolgen gehad zou hebben. De feiten waarvoor u op 18.03.2021 veroordeeld werd, pleegde u 20.05.2018, tijdens uw proeftijd. Hieruit blijkt een gebrek aan verantwoordelijkheidszin en het lijkt aan te geven dat u de ernst van uw daden niet inzag. Er ligt geen enkel stuk voor waaruit blijkt dat u niet langer een gevaar vormt voor de maatschappij.

Uw gebrek aan respect voor de wet wordt verder onderstreept door het feit dat u reeds 6 veroordelingen door de Politierechtbank in verkeerszaken opgelopen hebt, meermaals bij verstek, waarbij u werd veroordeeld tot het betalen van boetes en tot rijverboden. De opgelegde geldboetes hadden blijkbaar geen nuttig effect op uw gedrag in het verkeer en u trok zich ook niets aan van de opgelegde rijverboden. U staat duidelijk niet stil bij het risico waaraan u andere weggebruikers blootstelt door uw roekeloos gedrag. U gaat volledig voorbij aan de mogelijke gevolgen van uw handelen. U lijkt een leven te leiden waarbij u op geen enkele wijze rekening houdt met derden. U beseft blijkbaar niet dat het deelnemen aan het verkeer slechts kan gebeuren mits naleving van de vigerende wetten en besluiten. Deze feiten zijn ernstig omdat ze getuigen van een totaal gebrek aan verantwoordelijkheidszin in het verkeer en verder aantonen dat u zich boven de wet verheven voelt. Uit bovenstaande kan redelijkerwijze afgeleid worden dat u het niet nodig acht uw verplichtingen na te komen en dat u zich onverantwoordelijk gedraagt. U heeft duidelijk geen lessen getrokken uit eerdere aanrakingen met het gerecht en u blijkt de ernst van uw daden niet in te zien, noch schijnt u te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is.

U verklaarde in uw hoorrecht d.d. 01.06.2021 dat u een groot deel van uw penale boetes (14.000 euro) heeft betaald alsook andere schulden via deurwaarders. Er dient te worden opgemerkt dat zaken zoals het afbetalen van de geldboetes en schulden via deurwaarders geen afbreuk doen aan het feit dat u veroordeeld werd voor ernstige misdrijven. Uit het afbetalen van de geldboetes en andere schulden, blijkt onvoldoende een werkelijk schuldinzicht. Het is een verplichting geldboetes en andere schulden af te betalen en het is dan ook niet meer dan normaal dat u dat doet.

Er moet worden vastgesteld dat de strafrechtelijke veroordelingen geen enkele indruk op u hebben gemaakt en dat de maatschappij moet worden beschermd tegen uw niet-aflatend crimineel gedrag.

U lijkt niet vatbaar voor tussenkomsten van justitie. U bent niet geneigd u te conformeren aan de maatschappelijke norm dat u zich aan de wet moet houden en hebt een onbetrouwbaar karakter.

Ingevolge de aard en de grote ernst van de feiten, de vanzelfsprekendheid waarmee u dreigend en gewelddadig uithaalde naar een groepje jongeren en dit tijdens uw proeftijd, uw beladen strafverleden en het gegeven dat u geweld of bedreiging niet schuwt, wordt geconcludeerd dat u een ernstig gevaar betekent voor de rust van de burgers evenals voor de handhaving van de openbare orde.

Gelet op de gedragingen die u reeds jaren stelt, het herhalend karakter, de zwaarwichtigheid van de feiten, uw persoonlijkheid en uw strafregister, kan er legitiem afgeleid worden dat u een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vertegenwoordigt. Uit uw

persoonlijk handelen komt een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. In uw hoorrecht smeekte u nog om een kans. In dit verband kan opgemerkt worden dat u reeds veel kansen van Justitie kreeg, u genoot meerdere gunstmaatregelen en er werden duidelijk inspanningen geleverd om u steeds opnieuw de hand te reiken en u de kans te geven u te herpakken. Dit was echter niet aan u besteed, want u was niet bereid voldoende inspanning te blijven leveren om op het rechte pad te blijven of om de opgelegde voorwaarden te blijven respecteren. Het gedrag dat u vertoont, getuigt overduidelijk van een gebrek aan normbesef, een oneerlijke ingesteldheid en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale, morele en economische waarden. De vaststelling dat u sinds uw aankomst in België reeds 5 maal veroordeeld werd door de Correctionele Rechtbank, 2 maal door het Hof van Beroep, 6 maal door de politierechtbank, dat u een werkstraf maar deels uitvoerde, dat u feiten pleegde tijdens uw proeftijd, wijst erop dat u geen lessen getrokken hebt uit uw eerdere veroordelingen en dat u de ernst van uw daden niet blijkt of niet wenst in te zien, noch schijnt te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Het beëindigen van uw verblijfsrecht is dan ook een noodzakelijke maatregel voor de bescherming van de orde en ter preventie van straffbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving, uw persoonlijke belangen wegen niet op tegen het belang van de maatschappij in het algemeen.

Op 30.05.2021 werd u tijdens een gesprek met de terugkeerbegeleider op de hoogte gesteld van het feit dat overwogen werd om uw recht op verblijf te beëindigen en dat u mogelijks de toegang tot het Belgische grondgebied voor een bepaalde periode onttrokken zou worden. Er werd u de mogelijkheid geboden om binnen een termijn van 15 dagen relevante elementen die het nemen van een beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden, aan te voeren. Op 01.06.2021 vulde u de vragenlijst in en had u nog een gesprek met de terugkeerbegeleider. Uit de vragenlijst blijkt dat uw taal Nederlands is; dat u Nederlands kan lezen en schrijven; dat u sinds januari 1993 in België bent; dat uw reisdocumenten in het bezit zijn van de griffie; dat u in maart 2020 een arbeidsongeval had waardoor u rugklachten heeft wat u belemmert te reizen of naar uw herkomstland terug te keren; dat u een appartement huurt op de Koolmijnlaan 40/A2-2 te 3530 Houthalen-Helchteren; dat u momenteel geen wettelijke samenwoning of huwelijk heeft; dat uw moeder (E.C.K. - [...]), uw vader (A.A. - [...]), uw zussen (A.A. - [...] en A.N. - [...]) uw broer (A.Y. - [...]), uw ooms, uw tantes, uw neven, nichten, uw grootmoeder en de ganse familie van 2de tot 4de graad in België is; dat u geen minderjarige kinderen heeft; dat u niet getrouwd bent of een duurzame relatie heeft in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u naar school ging vanaf uw 6 jaar - lager en secundair onderwijs; in de handelsschool te Hasselt - 4de jaar kantoor-verkoop; Don Bosco Houthalen - 5de jaar lassen- constructie; opleiding dakdekker hellende daken bij de VDAB; dat u gewerkt heeft bij VD&K dakwerken in Lommel; Abm Construct in Aken; dakwerker bij de gebroeders Hendrickx in Lommel en bij Tectum plekkers in Genk; lbo- contract bij Beltur in Houthalen; dat u niet gewerkt heeft in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u niet opgesloten of veroordeeld werd in een ander land dan België; dat u redenen heeft om niet naar Marokko terug te keren, namelijk: omdat België uw land is aangezien u hier vanaf uw 5de levensjaar woont, thans 27 jaar; dat u hier bent opgegroeid, naar school bent gegaan en u hier werkt en ouders en naaste familie hier wonen; dat u amper Arabisch spreekt en dat u het Arabisch niet kan lezen of schrijven; dat u zich uiteraard meer Belg voelt, amper Marokkaan; dat u hier wil blijven en na uw invrijheidstelling terug wil gaan werken en verder een leven opbouwen; dat u niks anders kent dan België; dat uw familie, uw vrienden en leven hier is; dat u vroeger fouten en verkeerde beslissingen gemaakt hebt; dat u sinds 2017 uw leven over een andere boeg gegooid hebt; dat u de laatste 4 jaar heel hard heeft gewerkt om uw leven te beteren; dat u op uzelf bent gaan wonen; dat u een groot deel van uw penale boetes (14.000 euro) heeft betaald en andere schulden via deurwaarders; dat u zichzelf komen aangeven bent voor de feiten uit 2018; dat u heel graag na uw straf terug wil gaan werken en iets wil maken van uw leven; dat u smeekt om een kans.

U voegde op 12.06.2021 volgende documenten toe: een attest aanvraag van de Belgische nationaliteit d.d. 02.06.2021; een attest van hoofdverblijfplaats d.d. 12.06.2021; een attest van gezinssamenstelling d.d. 12.06.2021; een brief van CONSTRUCTIV ' sociaal voordeel'; een overeenkomst voor uitzendarbeid tussen u en Construct Houthalen van 23.04.2018 tot 27.04.2018, van 09.04.2018 tot 13.04.2018 en van 16.04.2018 tot 20.04.2018; 2 loonbrieven van ITZU Jobs NV - Interim voor de periode van 16.04.2018 tot 22.04.2018 en van 09.04.2018 tot 15.04.2018; een brief van de Nationale patroonskas voor het betaald verlof in de bouwbedrijven en openbare werken 'inlichtingen met betrekking tot uw vakantieregeling 2020 voor uw activiteit in de bouwsector in 2019; een getuigschrift

van arbeidsongeschiktheid van 01.02.2021 tot en met 28.02.2021; een gespecialiseerd onderzoek - radiologie d.d. 08.05.2020; een formulier terug te sturen aan ETHIAS d.d. 25.03.2020 aangaande uw ongeval; een medisch attest in te vullen door uw arts d.d. 12.06.2020; verzoek om inlichtingen medisch attest, inlichtingenformulier en volmacht d.d. 25.05.2020; een uitnodiging van de VDAB d.d. 14.06.2017; een badge (van niet-gekende oorsprong) jaar 2019; een brief van Natuurpunt Limburg 'sollicitatie op 06.06.2017 voor vrijwilligerswerk'; een brief van ITZU JOBS NV - Interim 'individuele rekening - periode 19.03.2018 tot 30.06.2018'; een fiche nr. 281.10 - jaar 2018; een loonfiche VDAB - jaar 2017; een fiscaal attest - VDAB - verplaatsingsvergoedingen ikv opleidingen - aanslagjaar 2018 - inkomsten 2017; een brief van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening - beëindiging van een beroepsopleiding - dakwerker schuine daken/platte daken; een competentierapport IBO d.d. 16.03.2018; een negenjarige huurovereenkomst hoofdverblijfplaats appartement onder toepassing van woninghuurdecreet, aanvang 01.01.2020.

In het kader van een beslissing tot beëindiging van het verblijf genomen in toepassing van artikel 22 § 1, 3° van de wet van 15 december 1980, betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, moet er rekening gehouden worden met de ernst of de aard van de inbreuk op de openbare orde of de nationale veiligheid die u heeft begaan, of met het gevaar dat van u uitgaat, met de duur van uw verblijf in het Rijk, met het bestaan van banden met uw land van verblijf of met het ontbreken van banden met uw land van oorsprong, met uw leeftijd en met de gevolgen voor u en uw familieleden.

U verklaarde geen duurzame relatie te hebben op het grondgebied, evenmin zou u (minderjarige) kinderen hebben.

Uw vader (A.A., geboren in 1964 te Tamsia, Marokkaanse nationaliteit, C-kaart geldig tot 12.05.2022), uw moeder (E.C.K., geboren op [in 1962] te Essaouira, Belgische nationaliteit sinds 27.04.2009), uw broer (A.Y., geboren op 30.06.2004 te Hasselt, Belgische nationaliteit sinds 27.04.2009) en uw 2 zussen (A.A., geboren op 28.12.1994 te Hasselt, Belgische nationaliteit sinds 27.04.2009 en A.N., geboren op 15.08.1998 te Hasselt, Belgische nationaliteit sinds 27.04.2009) verblijven in België. De relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen en tussen broers en zussen valt echter enkel onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve en emotionele banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K M./Zwitserland, § 59). Uit uw administratief dossier blijkt niet dat er sprake zou zijn van bijkomende elementen van afhankelijkheid, noch van een relatie die dusdanig hecht is dat deze valt onder de door artikel 8 van het EVRM geboden bescherming tussen u en uw ouders of tussen u of één van uw zussen en broer. Uit de omstandigheid dat u tot 07.01.2020 bij uw ouders, uw broer en uw zussen gewoond hebt, kan niet ipso facto een band van bijzondere afhankelijkheid tussen u en deze familieleden worden afgeleid. Uw vader woont sinds 01.08.2018 op een ander adres (momenteel [...]). Uw ouders zijn sinds 24.09.2019 uit de echt gescheiden, overgeschreven in de registers op 08.10.2019 te Houthalen-Helchteren. Het gegeven dat uw familieleden u komen bezoeken in de gevangenis wijst op zich ook nog niet op een bijzondere afhankelijkheidsband die verder reikt dan de normale affectieve banden.

Uw leeftijd, met name bijna 32 jaar oud, laat in beginsel toe te veronderstellen dat u in staat kan worden geacht om op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien. Sinds 07.01.2020 woont u niet meer bij uw moeder, broer en zussen. U verklaarde in uw hoorrecht dat u een appartement huurt op [...] en u bracht een negenjarige huurovereenkomst met aanvang op 01.01.2020 aan. Desgewenst zouden uw familieleden u ook vanuit België kunnen ondersteunen, bijvoorbeeld door storting. Er is geen onoverkomelijke hinderpaal om regelmatig contact te onderhouden, daar uw familie het land op volkomen regelmatige wijze kan in- en uitreizen zodat zij u van tijd tot tijd zouden kunnen komen bezoeken, bovendien kan contact onderhouden worden via telefoon, mail en dergelijke.

U vermeldde op het formulier hoorrecht dat uw ooms, uw tantes, uw neven, nichten, uw grootmoeder en de ganse familie van de 2de tot de 4de graad in België is. U verschaft verder geen identiteitsgegevens met betrekking tot deze familieleden, een familieband werd niet aangetoond, noch staat vast of zij recht op verblijf hebben in België. Overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM kan slechts van een door artikel 8 van het EVRM beschermd familie- en gezinsleven tussen volwassen verwanten worden gesproken indien, naast de afstammingsband, een vorm van een meer dan gebruikelijke afhankelijk-

heidsrelatie blijkt. Ook hier werd een morele afhankelijkheidsband die verder reikt dan de gewone affectieve banden en die voldoende blijkt uit de feiten met één van de door u vermelde familieleden, niet aangetoond, noch blijkt deze uit uw administratief dossier. Een schending van artikel 8 EVRM met betrekking tot één van deze familieleden is niet aannemelijk gemaakt. Ook met hen kan u contact onderhouden via de moderne communicatiemiddelen of middels (korte) bezoeken.

Louter ten overvloede wordt opgemerkt dat u niet aantoont dat er concrete hinderpalen voorliggen voor (een deel van) uw familieleden om samen met u terug te keren naar Marokko. Concrete argumenten liggen in dit verband niet voor.

Gezien uw strafrechtelijk verleden worden uw familiale belangen ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde. Dat de uitoefening van uw familieleven moeilijker zal verlopen, is het loutere gevolg van uw eigen misdadig gedrag.

De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

Het wordt niet betwist dat het beëindigen van uw verblijf een inmenging vormt in uw privéleven gezien de duur van uw verblijf in België. Het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven is niet absoluut. Binnen de grenzen gesteld door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. De inmenging wordt als noodzakelijk beschouwd voor de bescherming van de orde en ter voorkoming van strafbare feiten.

Uit uw administratief dossier blijkt dat u op 28.12.1992, op 3-jarige leeftijd, in België bent aangekomen. Inmiddels bent u 32 jaar oud. Het is inherent aan een langdurig verblijf dat hier bijvoorbeeld een schoolopleiding is genoten en dat er, behalve de familiebanden, ook sociale en culturele banden zijn. Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelt. Uit niks blijkt echter dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. U legt immers geen enkel document voor dat het tegendeel bewijst. U werd als 17-jarige door de Jeugdrechtbank ondertoezichtstelling geplaatst en werd reeds zevenmaal veroordeeld sinds u meerderjarig bent. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onthoudt aan het plegen van strafbare feiten.

Aangezien u op 3-jarige leeftijd in België aankwam, zal het terugkeren naar Marokko of naar een derde land, om daar een leven op te bouwen, ongetwijfeld een grote aanpassing van u vergen. Dat wil echter niet zeggen dat het onmogelijk zou zijn. Er werden geen elementen voorgelegd dat er onoverkomelijke of bijzondere obstakels voor u bestaan om u in Marokko of in een derde land te vestigen. U stelt dat u niks anders kent dan België. U blijft op dit punt in gebreke enig begin van bewijs voor te leggen of enige nadere, concrete toelichting te verstrekken. Het is niet onredelijk te veronderstellen dat iemand van uw familie in België nog kennissen dan wel familie heeft in Marokko waarop een beroep zou kunnen gedaan worden om u op weg te helpen en eventueel tijdelijk op te vangen. Er wordt evenmin aangetoond dat geen van uw in België verblijvende familieleden u niet tijdelijk zou kunnen vergezellen om u er wegwijs te maken. U verklaarde aan de terugkeerbegeleider dat u in Marokko enkel nog verre familie van moeders kant heeft en dat u deze niet persoonlijk kent. Het is niet onredelijk te veronderstellen dat u met hen contact kan opnemen en dat op hen een beroep zou kunnen gedaan "worden om u op weg te helpen, eventueel tijdelijk op te vangen, om uw leven opnieuw uit te bouwen in Marokko en om u te helpen om uw kennis van de taal zo snel mogelijk te verbeteren omdat u verklaarde dat u amper Arabisch spreekt en het Arabisch niet kan lezen of schrijven.

Het contact met vrienden en kennissen in België kan u onderhouden via de moderne communicatiemiddelen en indien zij dat wensen, zouden zij u in uw thuisland dan wel elders kunnen komen bezoeken. Daarnaast kunnen zij u ook vanuit België ondersteunen bij uw herintegratie in uw thuisland dan wel in een derde land.

Het gegeven dat u gewerkt heeft bij VD&K dakwerken in Lommel; Abm Construct in Aken; dakwerker bij de gebroeders Hendrickx in Lommel en bij Tectum plekkers in Genk en als lbo-contract bij Beltur in Houthalen is niet van dien aard om overwogen maatregel te milderen. De vaardigheden die u tijdens uw

werken en uw opleiding(en) in België opgepikt hebt, zullen u wellicht ook in uw thuisland of daar waar u zich zal vestigen van pas komen en uw kansen op de arbeidsmarkt enkel positief beïnvloeden. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u in Marokko, of daar waar u zich zal vestigen, geen werk zou kunnen vinden om in uw eigen levensonderhoud te voorzien. U verklaarde in uw hoorrecht dat u in maart 2020 een arbeidsongeval had waardoor u rugklachten heeft. U bracht een verlenging van uw getuigschrift van arbeidsongeschiktheid aan van 01.02.2021 tot en met 28.02.2021. In uw hoorrecht d.d. 01.06.2021 verklaarde u dat u heel graag na uw straf terug wil gaan werken en iets wil maken van uw leven; wat zeker ook in Marokko, of waar u zich ook wenst te vestigen, mogelijk is.

Hoe dan ook, de bescherming van de orde en het voorkomen van de strafbare feiten rechtvaardigen de inmenging in het uitoefenen van uw recht op de eerbiediging van uw privéleven. Als minderjarige kwam u reeds in contact met de Jeugdrechter. U bevindt zich als 32-jarige reeds in de strafcategorie plus zeven tot tien jaar. Het herhaaldelijk karakter en het gegeven dat u geweld of bedreiging niet schuwt getuigen van een verregaand gebrek aan normbesef en een criminele ingesteldheid. De feiten waarvoor u veroordeeld werd zijn bijzonder ernstig en waren deels gericht op het bekomen van snel en illegaal voordeel. U maakte reeds meerdere slachtoffers en het risico dat u nog meer slachtoffers zal maken, is reëel. Met toepassing van een vaststaand beginsel van internationaal recht is het de taak van de Staat om de openbare orde te waarborgen, in het bijzonder in de uitoefening van zijn recht om de binnenkomsten het verblijf van niet-onderdanen te controleren (EHRM 12 oktober 2006, Mubilanzila Mayeka en Kaniki Mitunga/België, § 81; EHRM 18 februari 1991, Moustaquim/België, § 43; EHRM 28 mei 1985, Abdulaziz, Cabales en Balkandali/Aerenigd Koninkrijk, § 67). De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

U hebt geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheidstoestand of m.b.t. de gezondheidstoestand van één van uw familieleden die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden. U verklaarde dat u in maart 2020 een arbeidsongeval heeft gehad waardoor u naar eigen zeggen rugklachten heeft ontwikkeld. U legt hieromtrent volgende documenten voor: een getuigschrift van verlenging van arbeidsongeschiktheid van 01.02.2021 tot en met 28.02.2021; een gespecialiseerd onderzoek radiologie d.d. 08.05.2020; een formulier terug te sturen aan ETHIAS d.d. 25.03.2020 aangaande uw ongeval; een medisch attest in te vullen door uw arts d.d. 12.06.2020 en een verzoek om inlichtingen medisch attest, inlichtingenformulier en volmacht d.d. 25.05.2020. Uit de bijgevoegde elementen blijkt dat u op 12.03.2020 inderdaad een arbeidsongeval had. Uit de voorgelegde medische stukken blijkt niet dat u een behandeling krijgt die niet beschikbaar en toegankelijk is in Marokko.

De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

Krachtens artikel 74/11, §1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt het u verboden het grondgebied van België te betreden, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen, tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen en dit voor een duur van 6 jaar, om volgende redenen: Een inreisverbod van 6 jaar is proportioneel daar u door uw persoonlijk gedrag geacht wordt een ernstige bedreiging te vormen voor de openbare orde. De duur van het inreisverbod houdt rekening met het feit dat u veel familie in België heeft, die u regelmatig in de gevangenis bezoeken.

Sinds u in België verblijft, werd u reeds zesmaal veroordeeld door de Politierechtbank, vijfmaal door de Correctionele Rechtbank en tweemaal door het Hof van Beroep. U was nog maar net 17 jaar toen u in aanraking kwam met de Jeugdrechtbank. De maatregel opgelegd door de Jeugdrechtbank had tot doel om ervoor te zorgen dat u in de toekomst op het rechte pad zou blijven en dat u tot het besef zou komen dat uw crimineel gedrag onaanvaardbaar was. Het is duidelijk dat u de geboden kans van de Jeugdrechtbank niet gegrepen heeft. De gedragingen die aan uw strafrechtelijke veroordelingen ten grondslag liggen zijn van zodanige aard dat hieruit alleen al reeds voortvloeit dat u een reële, actuele en

ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vormt. Gelet op uw talrijke veroordelingen wordt vastgesteld dat u niet de intentie vertoont om uw gedrag te verbeteren. Het feit dat u de neiging vertoont uw gedrag verder te zetten, kan een maatregel, gestoeld op openbare orde, verantwoorden (HvJ 22 mei 2012, C-348/09, P.I.).

De Correctionele Rechtbank van Hasselt veroordeelde u op 09.06.2009 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 1 jaar met uitstel voor een termijn van 2 jaar daar u zich schuldig had gemaakt aan afpersing met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, wapens of op wapens gelijkende voorwerpen werden gebruikt of getoond, of u deed geloven dat u gewapend was, het geweld of de bedreiging een blijvende fysische of psychische ongeschiktheid tot gevolg gehad hebbende, namelijk een som geld van 60 euro. Feit gepleegd op 05.08.2008.

De Correctionele Rechtbank van Hasselt veroordeelde u op 18.12.2013 in staat van wettelijke herhaling (op verzet tegen verstekvonnis d.d. 30.10.2013) tot een werkstraf van 180 uren (vervangende gevangenisstraf: 15 maanden) daar u zich schuldig had gemaakt aan diefstal met braak, inklimming of valse sleutels, namelijk een laptop. Feit gepleegd op 18.07.2012. (De werkstraf werd gedeeltelijk uitgevoerd - blijft 398 dagen).

De Correctionele Rechtbank van Hasselt veroordeelde u op 27.08.2014 in staat van wettelijke herhaling tot een werkstraf van 210 uren (vervangende gevangenisstraf: 18 maanden) daar u zich schuldig had gemaakt aan diefstal met braak, inklimming of valse sleutels, namelijk 5 gouden kettingen, een gouden armband, een horloge, een ring, een dasspeld en een paar oorbellen (feit gepleegd in de nacht van 23 op 24.07.2013); een zilveren halsketting en een goudkleurige oorbel (feit gepleegd op 02.11.2013); een dameshorloge Omega en vreemde munten ter waarde van ongeveer 200 euro (feit gepleegd op niet nader gekende datum tussen 21.11.2013 en 26.11.2013); 4 paar gouden oorbellen (feit gepleegd op 07.12.2013); 50 euro (feit gepleegd in de nacht van 8 op 09.01.2014); 120 euro, een portefeuille met 70 euro en kopies van een rijbewijs en een identiteitskaart (feit gepleegd op niet nader gekende datum tussen 22.04.2014 en 25.04.2014); aan diefstal, namelijk een portemonnee met rijbewijs, identiteitskaart en 80 euro (feit gepleegd op 11.01.2014) en aan 3 pogingen tot diefstallen met braak, inklimming of valse sleutels (feit gepleegd op 11.01.2014).

De Correctionele Rechtbank van Hasselt veroordeelde u op 23.12.2014 in staat van wettelijke herhaling tot een definitief geworden gevangenisstraf van 6 maanden daar u zich schuldig had gemaakt aan mondelinge bedreiging met een aanslag op personen of op eigendommen tegen een hoofdinspecteur van de lokale politie Houthalen- Helchteren, namelijk door te roepen: "wacht maar, ik weet jou wel te vinden, als jij zo verder doet!" (feit gepleegd op 02.05.2013); aan bedreiging door gebaren of zinnebeelden met een aanslag op personen of op eigendommen tegen twee hoofdinspecteurs van de lokale politie Houthalen-Helchteren, namelijk door het dreigen met de vuisten (feiten gepleegd op 02.05.2013 en op 03.05.2013) en aan smaad door woorden, daden, gebaren of bedreigingen tegen twee hoofdinspecteurs van de lokale politie Houthalen-Helchteren, namelijk door het roepen: "jij bent een vuile dief, jij bent mij aan het naaien, amateur, ik vind u nog wel!" (feiten gepleegd op 02.05.2013 en op 03.05.2013).

De Correctionele Rechtbank van Hasselt veroordeelde u op 16.04.2015 in staat van wettelijke herhaling (op verzet tegen vonnis d.d. 08.01.2015) tot een definitief geworden gevangenisstraf van 12 maanden met probatie- uitstel voor een termijn van 3 jaar daar u zich schuldig had gemaakt aan verdovende middelen te hebben in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, namelijk cannabis en cocaïne (feit gepleegd op niet nader te bepalen data tussen 01.04.2013 en 12.10.2013, het laatste feit gepleegd zijnde op 11.10.2013).

Het Hof van Beroep van Antwerpen veroordeelde u op 29.07.2015 (op beroep tegen vonnis d.d. 28.05.2015) tot een definitief geworden gevangenisstraf van 24 maanden daar u zich schuldig had gemaakt aan verdovende middelen te hebben in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, namelijk cannabis en cocaïne (feit gepleegd op niet nader te bepalen data tussen 61.08.2014 en 14.02.2015, onder meer op 29.12.2014).

Het Hof van Beroep van Antwerpen veroordeelde u op 18.03.2021 (op beroep tegen vonnis d.d. 17.01.2020) tot een definitief geworden gevangenisstraf van 40 maanden in staat van wettelijke herhaling, ontsette u voor een periode van 5 jaar van het kiesrecht overeenkomstig artikel 33bis van de Strafwet daar u zich schuldig had gemaakt aan bedreiging door gebaren of zinnebeelden met een

aanslag op personen of eigendommen tegen 4 personen en aan opzettelijke verwondingen of slagen die een ziekte of een arbeidsongeschiktheid tot gevolg hebben gehad (feiten gepleegd op 20.05.2018).

Zoals supra reeds vermeld, zijn de gedragingen die aan uw strafrechtelijke veroordelingen ten grondslag liggen van zodanige aard dat hieruit reeds voortvloeit dat u een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vormt. U verklaarde in uw hoorrecht dat u vroeger fouten en verkeerde beslissingen maakte; dat u sinds 2017 uw leven over een andere boeg gooide; dat u de laatste 4 jaar hard werkte om uw leven te beteren en dat u zichzelf hebt aangegeven voor de feiten uit 2018. Dat de feiten dateren van 20.05.2018; dat u zichzelf meldde bij de gevangenis om uw huidige straf uit te zitten en dat uw proeftijd gedurende 325 dagen goed verlopen is betekent niet dat u niet langer een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving. Er is sprake van een reeks van delicten, oplopend in ernst. Eerdere veroordelingen hebben geen gedragsverbetering bewerkstelligd. U had ervoor kunnen kiezen uw leven over een andere boeg te gooien, maar u herviel telkens. Dat u in de periode tussen 20.05.2018 en 23.04.2021 niet meer betrapt werd op het plegen van nieuwe feiten betekent niet noodzakelijk dat er sprake zou zijn van schuldbesef of -inzicht, spijt of een duidelijke gedragswijziging. Er werd u op 10.08.2018 een voorwaardelijke voorlopige invrijheidstelling toegekend in afwachting van een veroordeling. Het was dan ook in uw eigen belang dat u zich zou gedragen en onder de radar zou blijven daar betrapping op het plegen van nieuwe feiten ongetwijfeld ernstige gevolgen gehad zou hebben. De feiten waarvoor u op 18.03.2021 veroordeeld werd, pleegde u 20.05.2018, tijdens uw proeftijd. Hieruit blijkt een gebrek aan verantwoordelijkheidszin en het lijkt aan te geven dat u de ernst van uw daden niet inzag. Er ligt geen enkel stuk voor waaruit blijkt dat u niet langer een gevaar vormt voor de maatschappij.

Uw gebrek aan respect voor de wet wordt verder onderstreept door het feit dat u reeds 6 veroordelingen door de Politierechtbank in verkeerszaken opgelopen hebt, meermaals bij verstek, waarbij u werd veroordeeld tot het betalen van boetes en tot rijverboden. De opgelegde geldboetes hadden blijkbaar geen nuttig effect op uw gedrag in het verkeer en u trok zich ook niets aan van de opgelegde rijverboden. U staat duidelijk niet stil bij het risico waaraan u andere weggebruikers blootstelt door uw roekeloos gedrag. U gaat volledig voorbij aan de mogelijke gevolgen van uw handelen. U lijkt een leven te leiden waarbij u op geen enkele wijze rekening houdt met derden.

U beseft blijkbaar niet dat het deelnemen aan het verkeer slechts kan gebeuren mits naleving van de vigerende wetten en besluiten. Deze feiten zijn ernstig omdat ze getuigen van een totaal gebrek aan verantwoordelijkheidszin in het verkeer en verder aantonen dat u zich boven de wet verheven voelt. Uit bovenstaande kan redelijkerwijze afgeleid worden dat u het niet nodig acht uw verplichtingen na te komen en dat u zich onverantwoordelijk gedraagt. U heeft duidelijk geen lessen getrokken uit eerdere aanrakingen met het gerecht en u blijkt de ernst van uw daden niet in te zien, noch schijnt u te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is.

U verklaarde in uw hoorrecht d.d. 01.06.2021 dat u een groot deel van uw penale boetes (14.000 euro) heeft betaald alsook andere schulden via deurwaarders. Er dient te worden opgemerkt dat zaken zoals het afbetalen van de geldboetes en schulden via deurwaarders geen afbreuk doen aan het feit dat u veroordeeld werd voor ernstige misdrijven. Uit het afbetalen van de geldboetes en andere schulden, blijkt onvoldoende een werkelijk schuldinzicht. Het is een verplichting geldboetes en andere schulden af te betalen en het is dan ook niet meer dan normaal dat u dat doet.

Gelet op de gedragingen die u reeds jaren stelt, het herhalend karakter, de zwaarwichtigheid van de feiten, uw persoonlijkheid en uw strafregister, kan er legitiem afgeleid worden dat u een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vertegenwoordigt. Uit uw persoonlijk handelen komt een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. In uw hoorrecht smeekte u nog om een kans. In dit verband kan opgemerkt worden dat u reeds veel kansen van Justitie kreeg, u genoot meerdere gunstmaatregelen en er werden duidelijk inspanningen geleverd om u steeds opnieuw de hand te reiken en u de kans te geven u te herpakken. Dit was echter niet aan u besteed, want u was niet bereid voldoende inspanning te blijven leveren om op het rechte pad te blijven of om de opgelegde voorwaarden te blijven respecteren. Het gedrag dat u vertoont; getuigt overduidelijk van een gebrek aan normbesef, een oneerlijke ingesteldheid en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale, morele en economische waarden. De vaststelling dat u sinds uw aankomst in België reeds 5 maal veroordeeld werd door de Correctionele Rechtbank, 2 maal door het Hof van Beroep, 6 maal door de politierechtbank, dat u een werkstraf maar deels uitvoerde, dat

u feiten pleegde tijdens uw proeftijd, wijst erop dat u geen lessen getrokken hebt uit uw eerdere veroordelingen en dat u de ernst van uw daden niet blijkt of niet wenst in te zien, noch schijnt te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Uit uw persoonlijk handelen komt een voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen.

U verklaarde geen duurzame relatie te hebben op het grondgebied, evenmin zou u (minderjarige) kinderen hebben.

Uw vader (A.A., geboren in 1964 te Tamsia, Marokkaanse nationaliteit, C-kaart geldig tot 12.05.2022), uw moeder (E.C.K., geboren [in 1962] te Essaouira, Belgische nationaliteit sinds 27.04.2009), uw broer (A.Y., geboren op 30.06.2004 te Hasselt, Belgische nationaliteit sinds 27.04.2009) en uw 2 zussen (A.A., geboren op 28.12.1994 te Hasselt, Belgische nationaliteit sinds 27.04.2009 en A.N., geboren op 15.08.1998 te Hasselt, Belgische nationaliteit sinds 27.04.2009) verblijven in België. De relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen en tussen broers en zussen valt echter enkel onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve en emotionele banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K M./Zwitserland, § 59). Uit uw administratief dossier blijkt niet dat er sprake zou zijn van bijkomende elementen van afhankelijkheid, noch van een relatie die dusdanig hecht is dat deze valt onder de door artikel 8 van het EVRM geboden bescherming tussen u en uw ouders of tussen u of één van uw zussen en broer. Uit de omstandigheid dat u tot 07.01.2020 bij uw ouders, uw broer en uw zussen gewoond hebt, kan niet ipso facto een band van bijzondere afhankelijkheid tussen u en deze familieleden worden afgeleid. Uw vader woont sinds 01.08.2018 op een ander adres (momenteel [...]). Uw ouders zijn sinds 24.09.2019 uit de echt gescheiden, overgeschreven in de registers op 08.10.2019 te Houthalen-Helchteren. Het gegeven dat uw familieleden u komen bezoeken in de gevangenis wijst op zich ook nog niet op een bijzondere afhankelijkheidsband die verder reikt dan de normale affectieve banden.

Uw leeftijd, met name bijna 32 jaar oud, laat in beginsel toe te veronderstellen dat u in staat kan worden geacht om op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien. Sinds 07.01.2020 woont u niet meer bij uw moeder, broer en zussen. U verklaarde in uw hoorrecht dat u een appartement huurt op de [...] Helchteren en u bracht een negenjarige huurovereenkomst met aanvang op 01.01.2020 aan. Desgewenst zouden uw familieleden u ook vanuit België kunnen ondersteunen, bijvoorbeeld door stortingen. Er is geen onoverkomelijke hinderpaal om regelmatig contact te onderhouden, daar uw familie het - land op volkomen regelmatige wijze kan in- en uitreizen zodat zij u van tijd tot tijd zouden kunnen komen bezoeken, bovendien kan contact onderhouden worden via telefoon, mail en dergelijke.

U vermeldde op het formulier hoorrecht dat uw ooms, uw tantes, uw neven, nichten, uw grootmoeder en de ganse familie van de 2de tot de 4de graad in België is. U verschaft verder geen identiteitsgegevens met betrekking tot deze familieleden, een familieband werd niet aangetoond, noch staat vast of zij recht op verblijf hebben in België. Overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM kan slechts van een door artikel 8 van het EVRM beschermd familie- en gezinsleven tussen volwassen verwanten worden gesproken indien, naast de afstammingsband, een vorm van een meer dan gebruikelijke afhankelijkheidsrelatie blijkt. Ook hier werd een morele afhankelijkheidsband die verder reikt dan de gewone affectieve banden en die voldoende blijkt uit de feiten met één van de door u vermelde familieleden, niet aangetoond, noch blijkt deze uit uw administratief dossier. Een schending van artikel 8 EVRM met betrekking tot één van deze familieleden is niet aannemelijk gemaakt. Ook met hen kan u contact onderhouden via de moderne communicatiemiddelen of middels (korte) bezoeken.

Het wordt niet betwist dat het opleggen van een inreisverbod een inmenging vormt in uw privéleven gezien de duur van uw verblijf in België. Het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven is niet absoluut. Binnen de grenzen gesteld door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. De inmenging wordt als noodzakelijk beschouwd voor de bescherming van de orde en ter voorkoming van strafbare feiten.

Aangezien u op 3-jarige leeftijd in België aankwam, zal het terugkeren naar Marokko of naar een derde land, om daar een leven op te bouwen, ongetwijfeld een grote aanpassing van u vergen. Dat wil echter niet zeggen dat het onmogelijk zou zijn. Er werden geen elementen voorgelegd dat er onoverkomelijke of bijzondere obstakels voor u bestaan om u in Marokko of in een derde land te vestigen. U stelt dat u niks anders kent dan België. U blijft op dit punt in gebreke enig begin van bewijs voor te leggen of enige nadere, concrete toelichting te verstrekken. Het is niet onredelijk te veronderstellen dat iemand van uw familie in België nog kennissen dan wel familie heeft in Marokko waarop een beroep zou kunnen gedaan worden om u op weg te helpen en eventueel tijdelijk op te vangen. Er wordt evenmin aangetoond dat geen van uw in België verblijvende familieleden u niet tijdelijk zou kunnen vergezellen om u er wegwijs te maken. U verklaarde aan de terugkeerbegeleider dat u in Marokko enkel nog verre familie van moeders kant heeft en dat u deze niet persoonlijk kent. Het is niet onredelijk te veronderstellen dat u met hen contact kan opnemen en dat op hen een beroep zou kunnen gedaan worden om u op weg te helpen, eventueel tijdelijk op te vangen, om uw leven opnieuw uit te bouwen in Marokko en om u te helpen om uw kennis van de taal zo snel mogelijk te verbeteren omdat u verklaarde dat u amper Arabisch spreekt en het Arabisch niet kan lezen of schrijven.

Het contact met vrienden en kennissen in België kan u onderhouden via de moderne communicatiemiddelen en indien zij dat wensen, zouden zij u in uw thuisland dan wel elders kunnen komen bezoeken. Daarnaast kunnen zij u ook vanuit België ondersteunen bij uw herintegratie in uw thuisland dan wel in een derde land.

Het gegeven dat u gewerkt heeft bij VD&K dakwerken in Lommel; Abm Construct in Aken; dakwerker bij de gebroeders Hendrickx in Lommel en bij Tectum plekkers in Genk en als lbo-contract bij Beltur in Houthalen is niet van dien aard om overwogen maatregel te milderen. De vaardigheden die u tijdens uw werken en uw opleiding(en) in België opgepikt hebt, zullen u wellicht ook in uw thuisland of daar waar u zich zal vestigen van pas komen en uw kansen op de arbeidsmarkt enkel positief beïnvloeden. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u in Marokko, of daar waar u zich zal vestigen, geen werk zou kunnen vinden om in uw eigen levensonderhoud te voorzien. U verklaarde in uw hoorrecht dat u in maart 2020 een arbeidsongeval had waardoor u rugklachten heeft. U bracht een verlenging van uw getuigschrift van arbeidsongeschiktheid aan van 01.02.2021 tot en met 28.02.2021. In uw hoorrecht d.d. 01.06.2021 verklaarde u dat u heel graag na uw straf terug wil gaan werken en iets wil maken van uw leven; wat zeker ook in Marokko, of waar u zich ook wenst te vestigen, mogelijk is.

Hoe dan ook, de bescherming van de orde en het voorkomen van de strafbare feiten rechtvaardigen de inmenging in het uitoefenen van uw recht op de eerbiediging van uw privéleven. Als minderjarige kwam u reeds in contact met de Jeugdrechter. U bevindt zich als 32-jarige reeds in de strafcategorie plus zeven tot tien jaar. Het herhaaldelijk karakter en het gegeven dat u geweld of bedreiging niet schuwt getuigen van een verregaand gebrek aan normbesef en een criminele ingesteldheid. De feiten waarvoor u veroordeeld werd zijn bijzonder ernstig en waren deels gericht op het bekomen van snel en illegaal voordeel. U maakte reeds meerdere slachtoffers en het risico dat u nog meer slachtoffers zal maken, is reëel. Met toepassing van een vaststaand beginsel van internationaal recht is het de taak van de Staat om de openbare orde te waarborgen, in het bijzonder in de uitoefening van zijn recht om de binnenkomst en het verblijf van niet-onderdanen te controleren (EHRM 12 oktober 2006, Mubilanzila Mayeka en Kaniki Mitunga/België, § 81; EHRM 18 februari 1991, Moustaquim/België, § 43; EHRM 28 mei 1985, Abdulaziz, Cabales en Balkandali/A Verenigd Koninkrijk, § 67). De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

U hebt geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheidstoestand of m.b.t. de gezondheidstoestand van één van uw familieleden die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden. U verklaarde dat u in maart 2020 een arbeidsongeval heeft gehad waardoor u naar eigen zeggen rugklachten heeft ontwikkeld. U legt hieromtrent volgende documenten voor: een getuigschrift van verlenging van arbeidsongeschiktheid van 01.02.2021 tot en met 28.02.2021; een gespecialiseerd onderzoek radiologie d.d. 08.05.2020; een formulier terug te sturen aan ETHIAS d.d. 25.03.2020 aangaande uw ongeval; een medisch attest in te vullen door uw arts d.d. 12.06.2020 en een verzoek om inlichtingen medisch attest, inlichtingenformulier en volmacht d.d. 25.05.2020. Uit de bijgevoegde elementen blijkt dat u op 12.03.2020 inderdaad een arbeidsongeval had. Uit de voorgelegde medische stukken blijkt niet dat u een behandeling krijgt die niet beschikbaar en toegankelijk is in Marokko.

De bescherming van de openbare orde en de nationale veiligheid weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

Het staat u bovendien vrij om desgevallend op eender welk moment gedurende de komende 6 jaar een opschorting of opheffing van het inreisverbod te vragen in het kader van uw recht op gezins- en familiaal leven, overeenkomstig de vigerende wettelijke bepalingen terzake.

Gezien uw familie in België en uw spijtbetuigingen, wordt het inreisverbod beperkt tot 6 jaar, in de hoop dat dit u tot inzicht zal brengen om u in de toekomst beter te gedragen en opnieuw een leven in normale omstandigheden op te bouwen. U dient te beseffen dat u, gezien de veroordelingen die u heeft opgelopen, een veel langer inreisverbod zou kunnen gekregen hebben.”

2. Over de rechtspleging

De verzoekende partij heeft ter terechtzitting een pleitnota neergelegd. Het neerleggen van een dergelijk stuk in het kader van een schorsings- en annulatieberoep is niet voorzien in de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), noch in het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De Raad moet de pleitnota van de verzoekende partij dan ook niet als een processtuk in zijn beoordeling betrekken. De pleitnota van de verzoekende partij kan wel bijdragen tot het begrijpen van de uiteenzetting ter terechtzitting. Vanuit dat oogpunt en met die beperkte waarde van een loutere geheugensteun kan de pleitnota bij de zaak worden betrokken (RvS 14 februari 2008, nr. 179.634; gelijklozend: RvS 10 december 2009, nr. 198.778, RvS 10 december 2009, nr. 198.779; RvS 1 april 2010, nr. 202.734).

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert, in wat kan worden beschouwd als een tweede middel, onder meer een schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel. In wat kan worden beschouwd als een derde middel, voert hij aan dat de beslissing tot beëindiging van het verblijf *“Rechtspraak Raad van State en Raad voor Vreemdelingenbetwistingen”* schendt.

Hij verstrekt onder meer volgende toelichting bij deze middelen:

[...]

A. Artikel 8 EVRM- recht op familie- en gezinsleven

Dat in elk geval de link van het eerste middel met art. 8 EVRM niet miskend mag worden.

Dat verzoeker reeds sinds zeer jonge leeftijd in België is, waardoor zijn banden met België sterker zijn dan die met land van herkomst.

Dat het, gezien het bovenstaande, frappant is dat men ervan uitgaat dat verzoeker, een man van 32 die ondertussen al sinds zijn 3 jaar in België leeft, woont en werkt en zijn hele familie hier heeft, en ondertussen zich in die mate verbonden voelt met België, zich ook wel zomaar zal aanpassen aan het leven in Marokko.

(...)

De duur van zijn verblijf in het land

Verzoeker verblijft bijna 30 jaar in België.

Verzoeker heeft zich hier gevormd en heeft hier ook gewerkt.

Verzoeker heeft zijn hele familie in België.

(...)

C. art. 22 en 23 van de Vreemdelingenwet in het licht van het eerste en het tweede middel.

Artikel 22 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: (...)

Artikel 23 van de Vreemdelingenwet luidt: (...)

(...)

3) Rechtspraak Raad van State en Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Dat verzoeker wenst te verwijzen naar het arrest nr. 249.488 van 14/01/2021 van de Raad van State, waarin een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wordt vernietigd. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen had de beslissing tot beëindiging van het verblijf op grond van ernstige redenen van openbare orde bevestigd. De Raad van State stelde echter dat het beëindigen van het verblijf van personen die voor de leeftijd van 12 jaar in België zijn aangekomen enkel kan in het geval van terrorisme en zeer ernstige criminaliteit. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen had echter nagelaten dit te doen, waardoor het de interpretatie van het Grondwettelijk Hof omtrent artikel 22 Verblijfswet heeft miskend (GwH, arrest nr. 112/2019 van 18/07/2019.) Het Grondwettelijk Hof had in dit arrest bepaald dat vreemdelingen die in België zijn geboren of op het Belgische grondgebied zijn aangekomen voor hun twaalfde levensjaar slechts kunnen worden uitgewezen in geval van terrorisme en zeer ernstige criminaliteit.

Dat in casu verwerende partij heeft besloten dat het verblijf van verzoeker kan worden ingetrokken wegens de openbare orde, zonder enig onderzoek of enige motivering of er sprake is van terrorisme of zeer ernstige criminaliteit. Dat enige motivering ontbreekt. Dat deze motivering vereist is, zeker in het licht van de rechtspraak van de Raad van State in arrest nr. 249.488.

Dat verwerende partij spreekt van een criminele ingesteldheid. Dat verzoeker echter nog nooit is veroordeeld tot een criminele straf. Dat verzoeker zich slechts schuldig heeft gemaakt aan misdrijven, strafbaar met een correctionele straf. Verzoeker wenst te verwijzen naar het arrest nr. 245 378 van 02/12/2020 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Dat verzoeker wenst te verwijzen naar arrest nr. 242 985 van 26/10/2020 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, waarin werd gesteld dat verweerder had nagelaten om verdere inlichtingen in te winnen omtrent de precieze feiten die aanleiding gaven tot deze veroordelingen en niet had aangegeven dat deze inbreuken op zich hem er toe brachten de beslissing tot beëindiging van het verblijf te nemen. Verder werd er onterecht rekening gehouden met de beslissingen van de strafuitvoeringsrechtbank.

Dat deze feiten sterk gelijkend zijn op deze van verzoeker.

Dat er de afgelopen jaren een vaste rechtspraak is ontwikkeld door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarbij de beslissing tot beëindiging van het verblijf van een persoon die al geruime tijd in België is, zoals in casu het geval is, slechts wordt beëindigd in geval van terrorisme of zeer criminele feiten.

Dat dit in casu niet zo is."

3.2. Verweerder repliceert in de nota met opmerkingen onder meer als volgt:

"Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de bestreden beslissing aangeeft op basis van welke rechtsbepalingen zij genomen werd, m.n. de artikelen 22 §1-3°, 74/11 §1-4° en 74/14 §3 eerste lid 3° van de Vreemdelingenwet en verder uitvoerig de feitelijke motieven weergeeft, m.n. dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar verzoekers gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving. Er werd verwezen naar de talrijke veroordelingen (zesmaal door de Politie rechtbank, vijfmaal door de Correctionele Rechtbank en tweemaal door het Hof van Beroep), de jonge leeftijd toen hij in aanraking kwam met de Jeugdrechtbank en de niet gegrepen kansen om zijn leven te beteren. Er werd gesteld dat verzoekers gedragingen die aan uw stafrechtelijke veroordelingen ten grondslag liggen van zodanige aard zijn dat hieruit alleen al reeds voortvloeit dat hij een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vormt en hij niet de intentie vertoont om zijn gedrag te verbeteren. Het feit dat verzoeker de neiging vertoont zijn gedrag verder te zetten, kan een maatregel, gestoeld op openbare orde, verantwoorden (HvJ 22 mei 2012, C-348/09, P.I.). (...)

De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen. Verzoeker, die geen concrete elementen aanbrengt ter weerlegging van de motieven van de bestreden beslissing,

toont niet aan dat de bestreden beslissing werd genomen met schending van de materiële motiveringsplicht.

Hij betwist niet meerdere malen veroordeeld te zijn geweest door zowel de Jeugdrechtbank, de Politierechtbank de Correctionele rechtbank en het Hof van Beroep. Hij toont evenmin aan na elke veroordeling zijn gedrag te hebben aangepast en zijn leven te hebben gebeterd. De bestreden beslissing concludeert dienaangaande als volgt:

[...]

Conform artikel 22 § 1, 3° van de Vreemdelingenwet werd derhalve een einde gesteld aan verzoekers recht op verblijf en werd hij bevolen om het grondgebied te verlaten. Conform artikel 74/11, §1, vierde lid werd gemotiveerd waarom er een inreisverbod van 6 jaar werd opgelegd. Bij het nemen van de bestreden beslissing werd rekening gehouden met verzoekers persoonlijke situatie, zijn lange verblijf in België evenals dat van zijn familie, het niet hebben van een duurzame relatie, zijn gezondheidstoestand, het feit dat hij gelet op zijn meerderjarigheid geacht wordt om op zelfstandige basis in zijn land van herkomst een leven te leiden en in zijn levensonderhoud te voorzien en er geen elementen werden voorgelegd dat er onoverkomelijke of bijzondere obstakels voor hem bestaan om zich in Marokko of in een derde land te vestigen, en in de onmogelijkheid zou zijn om er werk te kunnen vinden om in zijn eigen levensonderhoud te voorzien. Er werd verder gesteld dat de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van de strafbare feiten de inmenging rechtvaardigen in het uitoefenen van uw recht op de eerbiediging van uw privéleven.

Verzoeker toont met zijn algemeen betoog het tegendeel niet aan.

(...)

Verzoeker toont evenmin aan met welke gekende elementen het Bestuur geen rekening gehouden zou hebben bij het nemen van de bestreden beslissing.

Een schending van de door verzoeker aangehaalde rechtsbeginselen wordt niet aannemelijk gemaakt.

[...]

In een tweede middel haalt verzoeker de schending aan van van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, de artikelen 3 en 8 EVRM, de artikelen 21, 23 en 62 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

(...)

Hij verwijst naar een arrest van de Raad van State dat stelt dat het beëindigen van een verblijf van personen die voor de leeftijd van 12 jaar in België zijn aangekomen enkel kan in het geval van terrorisme en zeer ernstige criminaliteit. Hij stelt alleen maar veroordeeld te zijn geweest voor misdrijven en doch nooit tot een criminele straf. (...). De bestreden beslissing motiveert [...]

Verzoeker maakt met zijn ongestaafd betoog het tegendeel niet aannemelijk.

Waar hij stelt, met verwijzing naar een arrest van de Rad van State dat stelt dat het beëindigen van een verblijf van personen die voor de leeftijd van 12 jaar in België zijn aangekomen enkel kan in het geval van terrorisme en zeer ernstige criminaliteit, dient te worden opgemerkt dat verzoeker zijn veroordelingen tracht te minimaliseren, daar waar hij zesmaal veroordeeld werd door de Politierechtbank, vijfmaal door de Correctionele Rechtbank en tweemaal door het Hof van Beroep. Verder was hij nog maar net 17 jaar toen hij reeds in aanraking kwam met de Jeugdrechtbank.

Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat het Bestuur rekening gehouden heeft verzoekers crimineel gedrag, gebrek aan respect voor de wet, een gebrek aan verantwoordelijkheidszin, het niet willen gebruik maken van de mogelijkheden die hem geboden werden om op het rechte pad te blijven, het herhaaldelijk karakter van de feiten en de ernst van de gepleegde daden. De bestreden beslissing motiveert dienaangaande:[...]

Uit verzoekers gestelde daden en opgelopen veroordelingen blijkt duidelijk een criminele ingesteldheid die de beëindiging van zijn verblijfsrecht rechtvaardigen.

In bestreden beslissing wordt verder vermeld dat op 25.06.2021 werd de voorwaardelijke invrijheidstelling, die hem bij beslissing van de SURB d.d. 23.06.2017 werd toegekend, herroepen werd aangezien verzoeker op 20.05.2018, tijdens zijn proeftijd, opnieuw strafrechtelijke feiten pleegde (doodslag en poging tot misdaad). Het strafrestance werd bepaald op 696 dagen. Verzoeker toont niet aan in welke mate het onterecht zou zijn van het Bestuur om rekening te houden met de beslissingen van de SURB, die onderstrepen dat verzoeker niets heeft geleerd uit zijn veroordelingen, lak heeft aan de wet en gewoonweg zijn criminele gedragingen voortzet.(...) Verzoeker kan met zijn betoog niet weerleggen dat hij een gevaar uitmaakt voor de openbare orde en de nationale veiligheid en dat de bescherming van de openbare orde en de nationale veiligheid weegt zwaarder dan de privébelangen.

Een schending van de door hem aangehaalde rechtsbeginselen wordt niet aannemelijk gemaakt."

3.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt verweerder de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding.

3.4. Verzoekers verblijfsrecht werd beëindigd op grond van artikel 22, §1, 3° van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

“De minister kan een einde maken aan het verblijf van de volgende onderdanen van derde landen om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid :

1° [...];

2° [...];

3° de onderdaan van een derde land die gemachtigd of toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk sinds ten minste tien jaar en die er sindsdien ononderbroken verblijft.”

Deze bepaling moet samen worden gelezen met artikel 23 van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

“§ 1. De beslissingen tot beëindiging van het verblijf genomen krachtens de artikelen 21 en 22 zijn uitsluitend gebaseerd op het persoonlijk gedrag van de betrokkene en mogen niet op economische gronden berusten.

Het gedrag van de betrokkene moet een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving zijn. Motiveringen die los staan van het betrokken individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, mogen niet worden aangevoerd.

§ 2. Er wordt bij het nemen van de beslissing rekening gehouden met de ernst of de aard van de inbreuk op de openbare orde of de nationale veiligheid die hij heeft begaan, of met het gevaar dat van hem uitgaat, en met de duur van zijn verblijf in het Rijk.

Er wordt ook rekening gehouden met het bestaan van banden met zijn land van verblijf of met het ontbreken van banden met zijn land van oorsprong, met zijn leeftijd en met de gevolgen voor hem en zijn familieleden.”

3.5. Verzoeker betoogt dat voormelde artikelen vereisen dat een concreet en individueel onderzoek wordt verricht naar de ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid. Hij benadrukt het belang van een “geval per geval”-benadering, waarbij alle relevante gegevens in aanmerking moeten worden genomen. Verzoeker verwijst naar het arrest van het Grondwettelijk Hof van 18 juli 2019 met nummer 112/2019, waarbij hij stelt dat uit deze rechtspraak blijkt dat artikel 22, §1, 3° van de Vreemdelingenwet enkel van toepassing is op gevallen van terrorisme of zeer zware criminele feiten. Onder verwijzing naar een arrest van de Raad van State en arresten van de Raad, bekritiseert hij het gegeven dat verweerder geen onderzoek heeft gedaan naar de vraag of er sprake is van terrorisme of zeer zware criminaliteit. Hij benadrukt dat in casu geen dergelijke feiten voorliggen, waarbij hij aangeeft dat hij nooit werd veroordeeld tot een criminele straf.

3.6. De Raad merkt op dat verzoeker in zijn uiteenzetting terecht verwijst naar het arrest van het Grondwettelijk Hof van 18 juli 2019 met nummer 112/2019, waarin het voormelde artikel 22 van de Vreemdelingenwet werd geïnterpreteerd. Het Grondwettelijk Hof oordeelde meer bepaald als volgt:

“B.24.1. De verzoekende partijen klagen voorts aan dat de artikelen 21 en 22 van de wet van 15 december 1980, zoals zij zijn gewijzigd bij de artikelen 12 en 13 van de bestreden wet, van toepassing zijn op alle vreemdelingen die onderdaan zijn van een land dat geen lid is van de Europese Unie, zonder, zoals dat onder de vroegere wetgeving het geval was, de vreemdelingen ervan uit te sluiten die op het Belgisch grondgebied zijn geboren en diegenen die vóór de leeftijd van twaalf jaar in België zijn aangekomen en die er sindsdien hoofdzakelijk en regelmatig hebben verbleven. Zij zijn van mening dat de mogelijkheid tot verwijdering, om redenen van openbare orde of nationale veiligheid, van vreemdelingen die op het grondgebied zijn geboren of op jonge leeftijd zijn aangekomen, op discriminerende en onevenredige wijze afbreuk doet aan hun recht op eerbiediging van hun privé- en gezinsleven.

B.24.2. In de Kamercommissie heeft de bevoegde staatssecretaris in dat verband uiteengezet :

« Sinds 2005 is in die wet [van 15 december 1980] ingeschreven dat vreemdelingen die in België geboren zijn of voor hun twaalf jaar in België zijn toegekomen hun verblijfsrecht niet kunnen verliezen.

Dat kan ook niet in het geval van een veroordeling voor terrorisme of indien er een acuut gevaar is voor de nationale veiligheid. Met het voorliggende wetsontwerp komt daar verandering in. De intrekking zal uiteraard slechts gebeuren in het geval van een zware bedreiging van de nationale veiligheid of op grond van zeer zware feiten. Op dit ogenblik gaat het concreet om ongeveer 20 personen voor terrorisme en ongeveer 50 personen voor zeer zware criminele feiten. In heel wat Europese landen is dat evenzeer mogelijk, net [zoals] dat in België mogelijk was tot 2005 » (Parl. St., Kamer, 2016-2017, DOC 54-2215/003, p. 5).

« Ter herinnering, de vreemdelingenwet biedt al de mogelijkheid om vreemdelingen met een vergunning voor een kort verblijf uit te wijzen. Het wetsontwerp heeft de verdienste het aantal gevallen waarbij tot uitwijzing mag worden overgegaan, uit te breiden. Heel concreet zullen, na de inwerkingtreding van de wet, ongeveer 70 vreemdelingen een [bevel om het grondgebied te verlaten] kunnen krijgen. Het gaat niet alleen om vreemdelingen die gekend zijn voor terreurdaden, maar ook om vreemdelingen die zeer ernstige misdaden en gemeenrechtelijke misdrijven (diefstallen met geweld, verkrachtingen) hebben gepleegd. Het bestaande wettelijk kader wordt in die zin aangepast dat rechtmatig in ons land verblijvende vreemdelingen, die in België geboren zijn of vóór hun twaalfde levensjaar in België zijn komen wonen, ook kunnen uitgewezen worden wanneer ze een reëel en daadwerkelijk gevaar vormen voor de openbare orde en de nationale veiligheid. Deze wetsaanpassing is volledig in overeenstemming met de Europese terugkeerrichtlijn. Bij de beoordeling van ieder geval afzonderlijk zal uiteraard rekening worden gehouden met de Europese rechtspraak. Ter illustratie geeft de staatssecretaris aan dat het Hof van Justitie van de Europese Unie geoordeeld heeft dat drugshandel als een ernstige verstoring van de openbare orde kan worden beschouwd » (ibid., p. 22).

« Zoals hij al heeft benadrukt, herhaalt de staatssecretaris dat het voorliggend wetsontwerp betrekking heeft op mensen die zijn veroordeeld of die ernstige feiten hebben gepleegd. Hij wijst er ook op dat de overheid thans machteloos staat ten aanzien van vreemdelingen die vóór hun twaalfde levensjaar in België zijn aangekomen. De bestaande wet maakt het bijgevolg niet mogelijk iets te ondernemen tegen de terugkeer van diegenen uit die categorie die in Syrië zijn gaan strijden. Slechts een deel van de returnees wordt bij terugkeer gevangengenomen. De anderen bewegen zich vrij op het Belgische grondgebied. Wanneer dit wetsontwerp wordt aangenomen, zal de overheid in dit verband beter gewapend zijn. Volgens de staatssecretaris blijft voldoende juridische bescherming gewaarborgd, aangezien tegen iedere beslissing beroep kan worden ingesteld bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De wet voorziet overigens uitdrukkelijk in de verplichting om het evenredigheidsbeginsel in acht te nemen. De staatssecretaris bevestigt dat het wetsontwerp bedoeld is om nu te kunnen optreden tegen een zeventigtal gevallen. Het is echter niet aan hem om te communiceren over individuele dossiers, maar hij bevestigt dat deze dossiers over zeer ernstige gevallen gaan, waaronder enkele tientallen Foreign Terrorist Fighters » (ibid., p. 29).

B.24.3. Bij de bestreden bepalingen wordt een einde gemaakt aan de bij de vroegere wetgeving bepaalde uitsluiting van de maatregelen tot verwijdering, om redenen van openbare orde of van nationale veiligheid, van de vreemdelingen die in België zijn geboren of die vóór de leeftijd van twaalf jaar op het grondgebied zijn aangekomen en die er sindsdien hoofdzakelijk en regelmatig hadden verbleven. Die uitsluiting was in artikel 21 van de wet van 15 december 1980 ingevoerd bij artikel 22 van de wet van 26 mei 2005 « tot wijziging van de wet van 23 mei 1990 inzake de overbrenging tussen Staten van de gevonnenste personen en van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ».

In de memorie van toelichting bij de wet van 26 mei 2005 wordt vermeld : « 12 De wet van 15 december 1980 laat momenteel aan de Belgische staat toe om een verwijderingsmaatregel uit te spreken, samen met een verblijfsverbod van 10 jaar, ten overstaan van vreemdelingen die een inbreuk gepleegd hebben op de openbare orde of de veiligheid van het land. Vreemdelingen die strafrechtelijk veroordeeld werden kunnen op 76 basis hiervan, na het uitzitten van hun straf, teruggestuurd worden naar hun land van oorsprong. Indien toegepast op personen die duurzame bindingen in België ontwikkelden, druist deze maatregel in tegen bepaalde fundamentele principes van ons democratisch systeem. Er is dan sprake van een dubbele bestraffing. 13. Rekening houdend met deze problematiek, hebben meerdere ministeriële rondzendbrieven de bevoegdheid waarover de overheden op dit vlak beschikken omkaderd. De laatste rondzendbrief dateert van 24 juli 2002. Deze strekt ertoe om de verwijdering te verbieden van vreemdelingen die hun familieleven in België doorbrengen, die hier geboren zijn of die hier opgegroeid zijn. Met het oog op de rechtszekerheid voorziet het regeerakkoord de bepalingen van de omzendbrief in een wet op te nemen » (Parl. St., Kamer, 2004-2005, DOC 51-1555/001, p. 9).

B.24.4. Artikel 12, lid 4, van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten bepaalt : « Aan niemand mag willekeurig het recht worden ontnomen naar zijn eigen land terug te keren »

B.24.5. Volgens de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens « wordt, los van het al dan niet bestaan van ‘ gezinsleven ’, de uitzetting van een gevestigde immigrant beschouwd als een aantasting van zijn recht op eerbiediging van zijn privéleven. [...] Een dergelijke inmenging schendt artikel 8 van het Verdrag, behalve indien zij kan worden verantwoord vanuit het oogpunt van lid 2 van dat artikel, dat wil zeggen indien zij ‘ bij de wet is voorzien ’, een of meer in die bepaling opgesomde wettige doelen nastreeft en ‘ in een democratische samenleving nodig is ’ om die te bereiken » (EHRM, grote kamer, 23 juni 2008, Maslov t. Oostenrijk, §§ 63-65). Meer in het bijzonder is de verwijdering van vreemdelingen die in België zijn geboren of die vóór de leeftijd van twaalf jaar op het grondgebied zijn aangekomen en die sindsdien er steeds hebben verbleven, zodat zij er naar school zijn gegaan en er gesocialiseerd zijn, enkel aanvaardbaar ten aanzien van de bij de Grondwet gewaarborgde grondrechten en, in het bijzonder, ten aanzien van het recht op eerbiediging van het privéleven, indien zij wordt gemotiveerd door een « zeer gegronde reden » die de uitzetting van die vreemdelingen kan verantwoorden, zoals het Europees Hof voor de Rechten van de Mens aanvaardt (EHRM, grote kamer, 23 juni 2008, Maslov t. Oostenrijk, § 75; zie ook EHRM, 14 september 2017, Ndidi t. Verenigd Koninkrijk, § 81). 77 B.24.6. Uit de in B.24.2 vermelde parlementaire voorbereiding blijkt dat de wetgever, wanneer hij gemeend heeft een einde te moeten maken aan de vroegere uitsluiting van elke mogelijkheid tot verwijdering van vreemdelingen die in België zijn geboren of die er vóór de leeftijd van twaalf jaar zijn aangekomen, hoofdzakelijk de situatie op het oog heeft gehad van jonge vreemdelingen die zeer ernstige feiten hebben gepleegd die verband houden met de activiteiten van terroristische groepen of die een acuut gevaar voor de nationale veiligheid vormen.

B.24.7. Het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie verzet zich niet ertegen dat de wetgever terugkomt op zijn oorspronkelijke doelstellingen om er andere na te streven. In het algemeen trouwens moet de overheid haar beleid kunnen aanpassen aan de wisselende vereisten van het algemeen belang. Het staat aan de overheid om de bescherming van de burgers en van de belangen van de Staat te verzekeren tegen de bedreiging die de activiteiten van terroristische groepen en de zware criminaliteit vormen. Zij kan dienaangaande ervan uitgaan dat het geboden is de vreemdelingen die aan die activiteiten deelnemen en bijgevolg bijdragen aan de dreiging die op hun medeburgers weegt, van het grondgebied te verwijderen.

B.24.8. Hoewel het voortaan niet langer uitgesloten is dat een einde kan worden gemaakt aan het verblijf van vreemdelingen die in België zijn geboren of er vóór de leeftijd van twaalf jaar zijn aangekomen, bevatten de bestreden bepalingen meerdere beperkingen die toelaten rekening te houden met de bijzondere situatie van die vreemdelingen.

Volgens artikel 22 van de wet van 15 december 1980 kan aan het verblijfsrecht van onderdanen van derde landen slechts een einde worden gesteld om « ernstige » redenen van openbare orde, wanneer het gaat om gevestigde onderdanen of langdurig ingezetenen of wanneer zij gedurende minstens tien jaar wettig en ononderbroken in België hebben verbleven. Aldus stelt de wet strengere eisen aan de beëindiging van het verblijfsrecht wanneer de betrokken vreemdeling een bijzondere band met België heeft ontwikkeld.

Voorts bepaalt artikel 23 van de wet van 15 december 1980 dat de beslissingen die worden genomen krachtens de artikelen 21 en 22, moeten berusten op een individueel onderzoek, waarbij rekening moet worden gehouden met de duur van het verblijf in België van de betrokken vreemdeling, met het bestaan van banden met het land van verblijf of met het ontbreken van banden met het land van oorsprong, met de leeftijd van de betrokken vreemdeling en met de gevolgen van de verwijdering voor hem en zijn familieleden.

B.24.9. Uit de in B.24.2 aangehaalde parlementaire voorbereiding blijkt ten slotte dat de wetgever de bedoeling had om de verwijdering van vreemdelingen die in België zijn geboren of vóór de leeftijd van twaalf jaar op het grondgebied zijn aangekomen enkel toe te laten « in het geval van een zware bedreiging van de nationale veiligheid of op grond van zeer zware feiten », namelijk daden van terrorisme of zeer zware criminaliteit. De wetgever meende aldus dat de betrokken vreemdelingen slechts verwijderd zouden worden wanneer de gedragingen die de maatregel verantwoorden, « zeer gegronde redenen » vormen om dat te doen.

B.24.10. Onder voorbehoud dat de artikelen 21 en 22 van de wet van 15 december 1980 aldus worden geïnterpreteerd dat zij de mogelijkheid tot verwijdering van een vreemdeling die in België is geboren of vóór de leeftijd van twaalf jaar op het grondgebied is aangekomen en die er sindsdien hoofdzakelijk en regelmatig verblijft, beperkt tot de gevallen van terrorisme of zeer zware criminaliteit, zijn de middelen niet gegrond.”

3.7. Volgens het voormeld arrest van het Grondwettelijk Hof moet artikel 22 van de Vreemdelingenwet – om in overeenstemming te zijn met de artikelen 10, 11 en 22 van de Grondwet – zodanig worden geïnterpreteerd dat vreemdelingen die in België zijn geboren of op het grondgebied zijn aangekomen vóór hun twaalfde levensjaar en er sindsdien hoofdzakelijk en wettig verblijven, slechts kunnen worden uitgewezen in geval van terrorisme of zeer zware criminaliteit.

3.8. Het staat in casu niet ter betwisting dat verzoeker reeds op driejarige leeftijd op het Belgisch grondgebied is aangekomen en dat hij er sindsdien hoofdzakelijk en wettig verblijft. Verzoeker kwam immers op 25 januari 1993 toe op het Belgisch grondgebied, in het bezit van een geldig visum en werd vervolgens op 17 februari 1994 en 14 maart 1996 ingeschreven in respectievelijk het vreemdelingenregister en het bevolkingsregister. Dit alles wordt door verweerder niet betwist. Aldus dient een grondwetsconforme lezing van artikel 22 van de Vreemdelingenwet, die de Raad dient te volgen, te leiden tot de conclusie dat verzoekers verblijf enkel kan worden beëindigd in geval van terrorisme of zeer zware criminaliteit.

3.9. Kernvraag is derhalve of uit de bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijf blijkt dat verweerder heeft onderzocht of verzoekers strafrechtelijke antecedenten vallen onder de voorziene gevallen van terrorisme of zeer zware criminaliteit. Zoals gezegd, betwist verzoeker dat dit het geval is, waarbij hij erop wijst dat hij zich enkel schuldig heeft gemaakt aan misdrijven, strafbaar met een correctionele straf.

3.10. In de beslissing tot beëindiging van het verblijf wordt een opsomming verschaft van de strafrechtelijke antecedenten van verzoeker en wordt telkens concreet ingegaan op de persoonlijke gedragingen die aan deze veroordelingen ten grondslag liggen. Er wordt tevens concreet aangegeven dat verzoeker *“zesmaal [werd] veroordeeld door de politierechtbank, vijfmaal door de Correctionele rechtbank en tweemaal door het Hof van Beroep”*, dat *“het duidelijk [is] dat [verzoeker] de aangeboden kans van de Jeugdrechtbank niet gegrepen heeft”*, dat verzoeker *“talrijke veroordelingen”* heeft opgelopen, dat verzoekers gedrag *“van kwaad naar erger [ging]”*, dat *“gelet op de gedragingen die [verzoeker] reeds jaren stelt, het herhalend karakter, de zwaarwichtigheid van de feiten, [zijn] persoonlijkheid en [zijn] strafregister, er legitiem [kan] worden afgeleid dat [verzoeker] een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vertegenwoordigt”* en *“uit [verzoekers] persoonlijk handelen komt een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen”*.

3.11. De beslissing tot beëindiging van het verblijf omvat aldus een uitgebreide motivering omtrent de door verzoeker opgelopen veroordelingen, evenals een individuele beoordeling van de persoonlijke gedragingen die aan deze veroordelingen ten grondslag liggen. Er wordt tevens concreet aangegeven waarom het gedrag een werkelijke, actuele, en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving. Het staat hierbij buiten kijf dat verzoekers waslijst aan veroordelingen omvangrijk is en verweerder kan zeker worden gevolgd waar hij stelt dat uit het persoonlijk handelen van verzoeker blijkt dat hij maatschappelijk onaanvaardbaar gedrag tentoonstelt, dat hij bijzonder hardleers is en dat zijn gedragingen duidelijk getuigen van een gebrek aan normbesef, een oneerlijke ingesteldheid en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale, morele en economische waarden.

3.12. Gelet op verzoekers persoonlijk verblijfssituatie, waarbij hij op driejarige leeftijd het Rijk binnenkwam en alhier steeds zijn hoofdzakelijk en wettig verblijf had, volstaan deze afwegingen echter niet. Zo blijkt nergens uit de beslissing tot beëindiging van het verblijf of verweerder heeft afgetoetst of verzoekers gedragingen vallen onder terrorisme of zeer zware criminaliteit. Uit de motivering van de beslissing tot beëindiging van het verblijf komt niet naar voor dat verweerder heeft stilgestaan bij de verplichting om, in het geval van verzoekers verblijfssituatie, rekening te houden met deze door het Grondwettelijk Hof verschaft interpretatie van artikel 22 van de Vreemdelingenwet.

3.13. Verzoeker benadrukt in dit verband dat hij nooit werd veroordeeld tot een criminele straf, doch zich enkel schuldig heeft gemaakt aan wanbedrijven met correctionele bestraffing.

3.14. Zes veroordelingen werden gevelde door de politierechtbank en hebben betrekking op verkeers-overtredingen, gaande van *“het veroorzaken van een verkeersongeval dat onopzettelijke slagen en verwondingen tot gevolg had en [...] het niet respecteren van de gebruikersvoorwaarden van het voorlopig rijbewijs/scholingsbewijs”*, *“inbreuken op de vervallenverklaring van het recht tot sturen”*,

“besturen van een motorvoertuig zonder houder te zijn van en rijbewijs/voorlopig rijbewijs/scholingsbewijs”, “andere stoffen die de rijvaardigheid beïnvloeden” (herhaling) tot “veiligheidsgordel/dragen veiligheidsgordel”. Al deze veroordelingen hebben in hoofdzaak geleid tot geldboetes, tijdelijk verlies van recht op sturen en de verplichting om opnieuw deel te nemen aan de rijexamens. Dit zijn politiestrafen en dus geen criminele straffen zoals bedoeld in artikel 1 van het Strafwetboek.

3.15. Vijf veroordelingen werden gevelde door de correctionele rechtbanken en hebben betrekking op:

- *“afpersing met geweld of bedreiging[...] namelijk een som van 60 euro”;*
- *“diefstal met braak, inklimming of valse sleutels [...] namelijk een laptop”;*
- *“diefstal met braak, inklimming of valse sleutels [...] namelijk 5 gouden kettingen, een gouden armband, een horloge, een ring, een dasspeld en een paar oorbellen [...] een zilveren halsketting en een goudkleurige oorbel [...] een dameshorloge Omega en vreemde munten ten waarde van ongeveer 200 euro [...] 4 paar gouden oorbellen [...] 50 euro [...] 120 euro [...] een portefeuille met 70 euro en kopies van een rijbewijs en een identiteitskaart [...] een portefeuille met een rijbewijs, identiteitskaart en 80 euro” en 3 pogingen tot diefstallen met braak, inklimming of valse sleutels;*
- *“mondelijke bedreiging met een aanslag op personen of eigendommen tegen een hoofdinspecteur van de lokale politie [...] namelijk door het roepen: ‘wacht maar, ik weet jou wel te vinden, als jij zo verder doet!’ [...] bedreiging door gebaren of zinnebeelden met een aanslag op personen of op eigendommen tegen twee hoofdinspecteurs [...] namelijk door het dreigen met de vuisten [...] en aan smaad door woorden, gebaren of bedreigingen tegen twee hoofdinspecteurs [...] namelijk door het roepen: ‘jij bent een vuile dief, jij bent mij aan het naaien, amateur, ik vind u nog wel’;*
- *“verdovende middelen in het bezit te hebben gehad verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, namelijk cannabis en cocaïne”;*

Deze veroordelingen hebben in hoofdzaak respectievelijk geleid tot een gevangenisstraf van 1 jaar met uitstel voor een termijn van 2 jaar, tot werkstraffen van 180 en 210 uren, tot een gevangenisstraf van 6 maanden en tot een gevangenisstraf van 12 maanden met probatie-uitstel voor een termijn van drie jaar. Dit zijn correctionele straffen en dus opnieuw geen criminele straffen.

3.16. Twee veroordelingen werden gevelde door het hof van beroep (in beroep tegen respectievelijk vonnissen van 28 mei 2015 en 17 januari 2020) en hebben betrekking op:

- *“verdovende middelen te hebben in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, namelijk cannabis en cocaïne”;*
- *“bedreiging door gebaren of zinnebeelden met een aanslag op personen of eigendommen tegen 4 personen en aan opzettelijke verwondingen of slagen die een ziekte of een arbeidsongeschiktheid tot gevolg hebben gehad”.*

Deze veroordelingen hebben in hoofdzaak respectievelijk geleid tot een gevangenisstraf van 24 maanden en een gevangenisstraf van 40 maanden met ontzegging voor een periode van vijf jaar van het kiesrecht. Dit zijn correctionele straffen en dus opnieuw geen criminele straffen.

3.17. De bestreden beslissing maakt nog gewag van zes aanhoudingsmandaten, die betrekking hebben op *“(poging tot wanbedrijf en) diefstal met braak, inklimming of valse sleutels”*, op *“inbreuk op de wetgeving inzake drugs”* en op *“doodslag en poging tot misdad”*. De Raad kan echter enkel opmerken dat verweerder deze aanhoudingsmandaten nergens in zijn beslissing verder uitwerkt. Het is de Raad dan ook niet duidelijk in welke mate deze aanhoudingsmandaten betrekking hebben op de reeds in de bestreden beslissingen genoemde feiten die tot een veroordeling hebben geleid, dan wel op andere feiten. Evenmin zijn de concrete omstandigheden van de feiten, die tot deze aanhoudingsmandaten hebben geleid, duidelijk, noch is het verder strafrechtelijk verloop hiervan duidelijk. Aangezien verweerder, bij de concrete beoordeling van het ernstig gevaar voor de openbare orde, zelf niet verder ingaat op deze aanhoudingsmandaten – hij verwijst hier enkel naar in de opsomming van de strafrechtelijke antecedenten – komt het evenmin aan de Raad toe om deze bij de beoordeling betrekken.

3.18. Verweerder concretiseert niet waarom voormelde strafrechtelijke gedragingen – die werden bestraft met geldboetes, tijdelijk verlies van recht op sturen, de verplichting om opnieuw deel te nemen aan de rijexamens, werkstraffen en een correctionele gevangenisstraf van maximaal 40 maanden – zouden beantwoorden aan terrorisme of zeer zware criminaliteit. Uit een lezing van de parlementaire voorbereidingen kan ook niet zonder meer worden afgeleid dat de wetgever de door verzoeker gepleegde feiten en veroordelingen, ook al zijn het er veel, heeft willen viseren. Zo kan aan de hand van het verslag van de Commissie Binnenlandse zaken worden gelezen dat de wetgever voor de *“zeer ernstige misdaden en gemeenrechtelijke misdrijven”* onder meer doelde op *“diefstallen met geweld, verkrachtingen”* (Verslag van de commissie, *Parl.St. Kamer*, 2016-17, 2215/003, p. 22). De wetgever maakte ook gewag van het gegeven dat *“de intrekking uiteraard slechts [...] zal gebeuren in het geval*

van een zware bedreiging van de nationale veiligheid of op grond van zeer zware feiten. Op dit ogenblik gaat het concreet om ongeveer 20 personen voor terrorisme en ongeveer 50 personen voor zeer zware criminele feiten” (Verslag van de commissie, Parl.St. Kamer, 2016-17, 2215/003, p. 5). Zonder de door verzoeker gepleegde strafrechtelijke feiten te bagatelliseren – deze zijn immers veelvuldig in aantal, ernstig en maatschappelijk uiterst onwenselijk – dient de Raad wel vast te stellen dat nergens uit de motivering van de bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijf blijkt dat voldoende werd onderzocht of verzoeker zich schuldig heeft gemaakt aan terrorisme dan wel aan zeer zware criminaliteit.

3.19. Het verweer in de nota met opmerkingen doet geen afbreuk aan het voorgaande. Verweerder citeert de beslissing tot beëindiging van het verblijf en concludeert dat *“uit verzoekers gestelde daden en opgelopen veroordelingen duidelijk een criminele ingesteldheid [blijkt] die de beëindiging van zijn verblijfsrecht rechtvaardigen”*. Deze loutere overtuiging van verweerder houdt evenwel geen antwoord in op het pertinente argument van verzoeker dat zijn verblijfsrecht – luidens de door het Grondwettelijk Hof verschaft interpretatie van artikel 22 van de Vreemdelingenwet – enkel kan worden beëindigd in geval van terrorisme of zeer zware criminaliteit. Verweerder stelt dat verzoeker met de verwijzing naar het arrest van de Raad van State zijn daden wenst te minimaliseren, doch dit betreft geen ernstig antwoord op verzoekers argument. Verweerder benadrukt nog het motief in de beslissing tot beëindiging van het verblijf dat verzoeker tijdens zijn proeftijd opnieuw strafrechtelijke feiten heeft gepleegd, ten gevolge waarvan de voorwaardelijke invrijheidstelling – die hem bij beslissing van de strafuitvoeringsrechtbank op 23 juni 2017 werd toegekend – werd herroepen op 25 juni 2021. Verweerder verwijst naar *“doodslag en poging tot misdad”*. De Raad verwijst echter naar het gestelde in punt 3.17. De aanhoudingsmandaten – waaronder het aanhoudingsmandaat voor *“doodslag en poging tot misdad”* – worden niet nader uitgewerkt, zodat het voor de Raad niet duidelijk is op welke strafrechtelijke gedragingen deze precies betrekking hebben. Wanneer de tijdslijn in ogenschouw wordt genomen, lijkt het alleszins zo te zijn dat het aanhoudingsmandaat voor *“doodslag en poging tot misdad”* betrekking heeft op de feiten gepleegd op 20 mei 2018, waarvoor verzoeker door het hof van beroep werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 40 maanden en een ontzetting uit het kiesrecht voor een periode van vijf jaar, uit hoofde van *“bedreiging door gebaren of zinnebeelden met een aanslag op personen of eigendommen tegen 4 personen en aan opzettelijke verwondingen of slagen die een ziekte of een arbeidsongeschiktheid tot gevolg hebben gehad”* (met name de feiten van het intentioneel achteruit rijden in de richting van een groep jongeren en het gedurende 200 meter vooruit blijven rijden terwijl één van de jongeren aan het open raam van het voertuig hing). Verweerder benadrukt dat verzoeker niets leert uit zijn veroordelingen, lak heeft aan de wet en gewoonweg zijn criminele gedragingen voortzet. De Raad benadrukt echter nogmaals dat, hoewel niet kan worden ontkend dat verzoekers gedragingen bijzonder laakbaar zijn en hij zich niets lijkt aan te trekken van zijn veroordelingen, niet blijkt dat deze gedragingen werden getoetst aan de begrenzing van terrorisme of zeer zware criminaliteit. Ook in de nota met opmerkingen wordt geenszins concreet ingegaan op deze begrenzing, zodat niet kan worden vastgesteld dat verweerder verzoekers gedragingen heeft beoordeeld in het licht hiervan. Dat verzoeker volstrekt onacceptabele gedragingen tentoonstelt, staat niet ter discussie. Dat de Belgische overheid deze gedragingen strafrechtelijk moet kunnen bestraffen en de maatschappij moet kunnen beschermen, staat evenmin ter discussie. Deze bescherming kan in casu – gelet op de verblijfssituatie van verzoeker, die op driejarige leeftijd het Rijk binnenkwam en alhier steeds zijn hoofdzakelijk en wettelijk verblijf had – evenwel niet de vorm aannemen van een beëindiging van het verblijf, zonder eerst te onderzoeken of deze strafrechtelijke gedragingen ressorteren onder terrorisme of zeer zware criminaliteit. Indien verweerder van oordeel is dat verzoekers gedragingen onder deze begrenzing vallen, dient hij dit in de bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijf duidelijk aan te geven en te concretiseren, quod non in casu.

3.20. Gelet op bovenstaande, heeft verzoeker een schending aangetoond van het zorgvuldigheidsbeginsel in het licht van artikel 22 van de Grondwet, zoals geïnterpreteerd door het Grondwettelijk Hof in zijn arrest van 18 juli 2019 met nummer 112/2019. Deze vaststelling leidt tot een vernietiging van de beslissing tot beëindiging van het verblijf.

3.21. Een vernietiging brengt de zaken weer in de toestand waarin ze zich vóór het nemen van de door het arrest vernietigde beslissing bevonden (‘status quo ante’) (RvS 29 augustus 2012, nr. 220.489), waardoor verzoeker thans weer een recht op verblijf geniet, wat niet verenigbaar is met de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, noch met het opleggen van een inreisverbod als accessorium van dit bevel. Bijgevolg dienen deze volgbeslissingen, die in dezelfde akte aan verzoeker ter kennis werden gebracht, eveneens middels een vernietiging uit het rechtsverkeer te worden gehaald.

De middelen zijn, in de aangegeven mate, gegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft in haar middelen gegronde onderdelen aangevoerd die leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijf, wat leidt tot de nietigverklaring van het bevel om het grondgebied te verlaten en het inreisverbod. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 14 september 2021 tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en tot het opleggen van een inreisverbod worden vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien december tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. EKKA ,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN ,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA